

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WANTED
BY THE
WARRANT
OFFICER

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
FIONA DAVENPORT

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

EMİR SUBAYI TARAFINDAN ARANIYOR

Deacon Walker'ın, arkadaşlarından birini çocuklarının doğumu için hastaneye beklediği son şey, onun olması gereken kadınla tanışmaktı. Ama Deniz Komandosu, Piper Amherst'i görür görmez ona sahip olmak için ne gerekiyorsa yapacağını biliyordu.

Deacon ve Piper arasındaki çekim çok hızlı ve sıcaktı ama başka biri güzel hemşireyi kendine istiyordu. Deacon'ın denizaşırı bir göreve gönderilmesiyle Piper, erkeğinin peşinde kimin olduğunu anlamasına yetecek kadar uzun süre onların pençesinden uzak kalabilecek mi?

"A Bugün bebeklerin doğumuna yardım etmeye hazır mısınız?"
Birimimizin sorumlu hemşiresi Cindy'ye sırıttım. "Her zaman."

Doğum hemşiresi olarak çalışırken, bir kadının hayatındaki en büyük anlardan birinin, anne olduğu anın bir parçası olmayı çok seviyordum. Okuldan mezun olur olmaz doğum ünitesinde çalışmak üzere işe alındığımda buna neredeyse inanamıyordum. Hemşire olma hayalimi gerçekleştirmek için çok çalıştım, lisedeyken mümkün olduğunca çok sayıda çift kayıt kredisi aldım, böylece diplomama doğru hızlı bir başlangıç yaptım. Daha sonra üniversitedeyken, yazlar da dahil olmak üzere her dönem tam ders yükü aldım ve yirmi birinci yaş günüme birkaç ay varken hemşirelik lisansımı tamamlayarak mezun oldum.

Mezun olduktan sonra mümkün olan en kısa sürede eyalet hemşirelik lisansımı almak için NCLEX sınavına girdim, ancak kırk beş günlük bekleyiş bana sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi. Sonra, ön sonuçlarımı almak için fazladan ödeme yapmış olmama rağmen, resmi puan postayla gelene kadar sonraki altı hafta boyunca topuklarımı soğutmak zorunda kaldım. Ancak lisansımı aldıktan sonra her şey çok hızlı gelişti ve sadece iki hafta sonra ilk resmi hemşirelik işimde çalışmaya başladım. Cindy bana o gün ve o zamandan beri her işe girişimde aynı soruyu sordu ve benim cevabım hep aynı oldu.

"Güzel." Kaşlarını kaldırdı ve iç çekti. "Çünkü bizden önceki vardiya yavaştı ve bunun ne anlama geldiğini biliyorsun."

İnledim ve başımı salladım. "Muhtemelen hepsi benim hatam çünkü bu sekiz günlük izinden önceki son vardiyam. Tabii ki çok meşgul olacağız."

"İzninin tadını çıkarmadan önce seni iyice yormamız gerekiyor." Cindy bana sırtıttı. "Büyük bir planın var mı?"

Önümüzdeki haftanın benim için ne kadar rahatlatıcı olacağını düşünürken gülümsemesine karşılık verdim. "Hayır, sadece uyku, temizlik ve ayak işlerini hallettikten sonra sahilde biraz zaman geçireceğim."

Hemşire odasındaki bilgisayarın yanında duran kahve fincanına baktım ve adımın yazılı olduğunu görünce çok da şaşırmadım. Ekipteki en genç hemşire bendim ama iş arkadaşlarıma uyum sağlamam uzun sürmemişti. Duygusal iniş çıkışları olan bir işi yaparken on iki saatlik vardiyalarda birlikte çalıştığınızda bağlar hızla oluşuyordu. Birbirimize güveniyorduk ve dünyaya bebekler getiriyorduk. "Bunu benim için buraya kimin bıraktığını gördün mü?"

Cindy başını salladı ve omuz silkti. "Hayır, ama muhtemelen Stephanie'ydi. Kahve konusunda ne kadar fanatik olduğunu biliyorsun ve beş dakika önce buraya geldiğinde yanında aynı yerden aldığı bir fincan vardı."

Tam istediğim gibi yapılmış latteden bir yudum aldıktan sonra iş arkadaşşıma düşünceliliği için teşekkür etmeyi aklıma not ettim. Sonra kattaki hastaların dosyalarını taramak için bilgisayara odaklandım ve bir adamın "Burada yardıma ihtiyacımız var!" diye bağırdığını duyunca başımı kaldırdım.

İttiği tekerlekli sandalyedeki kadın acı içinde yüzünü buruştururken yuvarlak karnını tutuyordu. Lattemi bıraktıktan sonra yanlarına koştum ve önünde dizlerimin üzerine çöktüm. İşaret ve orta parmağımı bileğinin iç kısmına hafifçe bastırarak radyal nabzını ölçtüm. Otuz saniye boyunca saydıktan ve normal aralıkta olduğunu doğrulamak için iki ile çarptıktan sonra, "Kasılmalar ne zaman başladı, ne kadar aralıklarla oluyor ve hamileliğin kaçınıcı haftasındasın?" diye sordum.

Bir şey söyleyemeden bir kasılma daha geldi ve acıdan nefes nefese kalmadan önce inlemeye başladı. Kocası ellerini kadının omuzlarında gezdirirken, "Doğum tarihi altı gün geçmiş. Yaklaşık otuz dakika önce suyu geldi ve kasılmalar o zaman başladı. Şimdiden aralıkları beş dakikadan az. Arabadan doktorumuzu aradım, çoktan buraya doğru yola çıktı. Eşim önceden kayıtlıdır, dolayısıyla sisteminizde Audrey Ashford adı altında tüm bilgilerinin olması gerekir."

Dikkatimi Audrey'e vermeden önce ayrıntılı bilgi için ona minnettar bir gülümseme gönderdim. "Hadi seni bir odaya alalım da

Doktorunuz geldi."

Ayağa kalktığımda başka bir adam kapıdan içeri girdi ve "Her şey yolunda mı Merrick?" diye seslendi.

Kafamı kaldırdığımda, bize doğru yürüyen adamı görünce yılların eğitimi ve ayların deneyimi beynimden uçup gitti. Onda zorlayıcı bir şey vardı ve bu sadece inanılmaz yakışıklılığı değildi. Mavi gözlerinin yoğunluğu beni olduğum yere hapsedmişti ama bu onun koyu renk saçlarını, sakallarını ve uzun, kaslı vücudunu incelememi engellemedi.

Audrey avuçlarını birbirine sürttü ve "Bu eğlenceli olacak" diye mırıldandı.

Dikkatimi beni en az onun kadar yakından inceleyen adamdan zorla ayırdım, söyledikleri aklıma geldiğinde gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Bu eğlenceli mi olacak? Daha önce doğum yapmayı bu şekilde tarif eden bir hastam olduğunu sanmıyorum. Genelde kasılmalar sizinki kadar birbirine yakın olduğunda ne kadar çabuk epidural yapabileceğimizi sorarlar."

Merrick tekerlekli sandalyenin etrafından dolandı ve beni iterek yolumdan çekildi, kara gözlerinde endişe parlıyordu. "İlaçlara ihtiyacın var mı, kedicik? Çünkü eğer çok acı çekiyorsan şimdi sana vermelerini sağlayacağım."

Tehlikeli bir havası olan bu iri adamın karısına ne kadar tatlı davrandığını görünce kalbim eridi. Doğum sürecinin onun için mümkün olduğunca sorunsuz geçmesi için ne gerekiyorsa yapacağından hiç şüphem yoktu. Audrey onun elini okşayarak gülümsedi ve mırıldandı, "Doğum odasına gidene kadar iyi olacağımdan eminim."

"Ben de sizi şimdi oraya götüreceğim." Doğumhane bir kat yukarıda olduğu için hastamı asansöre doğru itmek üzere tekerlekli sandalyenin arkasına geçmeden önce diğer adamı son bir kez daha aşağı yukarı süzdüm. Eğilerek fısıldadım, "İki numaralı seksi kim?"

Söz konusu adam arkamdan "Bir aile dostumuz" diye cevap verince biraz sıçradım.

"Dediğim gibi," diye fısıldadı Audrey. "Bu eğlenceli olacak."

Cindy vardiyamın nasıl geçeceği konusunda haklıydı. Sonunda on doğum yaptık - bunlardan üçü Stephanie'nin yardım ettiği üçüzlerdi, bu yüzden günü atlatmama yardımcı olan latte için ona teşekkür etme şansım olmadı - doğumun çeşitli aşamalarında yedi anne adayı daha vardı. Saatler bir bulanıklık içinde geçti, ama gözüme çarpan bir şey Deacon'la olan tamamen uygunsuz flörtümdü. İçeride kaldı

Audrey'nin doğum süiti, aktif doğum eylemi ıkmaya hazır olduğu noktaya kadar ilerleyene kadar ilk sekiz saatin çoğunda kullanıldı.

Merrick'in dikkatini dağıtmak, ona içecek ve atıştırmalık bir şeyler getirmek ve Audrey'nin hiçbir şey yemesine izin verilmediği halde kocasının onun önünde yemek yemesine kızdığına suçu üstlenmek konusunda harika bir iş çıkardı. Ama beni en çok etkileyen şey vardiyamın sonunda, ayrılmadan önce hastalarımı tek tek kontrol ettiğimde oldu. Audrey'nin odasını sona sakladım ve içeri girdiğimde Deacon'ı Audrey ve Merrick'in oğlunu tutarken bulduğumda aniden durdum.

Kohen, Deacon'ın mavi bir battaniyeye sarılmış geniş göğsüne yaslanmış halde çok küçük görünüyordu. Deacon ileri geri sallanıyor, bakışlarını bebeğin yüzüne dikmiş fısıldıyordu: "Şu haline bak, küçük dostum. Annenin bakışlarına sahip olman iyi bir şey, değil mi? Siz büyüdüğünüzde kızlar sana ve West'e deli olacaklar."

Merrick bir bebeğin duyamayacağı bir şeyler homurdandı ve oğlunu arkadaşının kollarından almak için yaklaştı, ama Audrey ben hayati değerlerini kontrol etmek için ona doğru yürürken sadece kıkırdadı. Elektronik çizelgesine her şeyi not ederken, çenesini adamların durduğu yere doğru salladı. "Deacon kucağında bir bebekle iyi görünüyor, değil mi?"

Arkadaşına bakarken başımı salladım, onun da bana baktığını fark ettiğimde yanaklarım ateşle doldu. Merrick karısının yanına geri döndü, yatağın yanındaki koltuğa çöktü ve omzunun üzerinden Deacon'a baktı. "Bir şeyler atıştırmak istersen dışarı çıkabilirsin."

Deacon arkadaşına sırtmadan önce bana göz kırptı. "Karın benim seksi olduğumu düşünüyor diye kıskançlık yapma."

Eğer bakışlar öldürebilseydi, Merrick'in gözlerinden çıkan lazer ışınları karşısında Deacon olduğu yere yığılırdı. İşler kızışmadan araya girmeye karar vererek mırıldandım, "Hemen heyecanlanmayın çocuklar. İkiniz de yakışıklısiniz."

Deacon bana ters ters bakarken Merrick kıkırdadı ve sandalyesine geri oturdu. "Ha! İntikam çok kötüdür."

Bununla neyi kastettiğinden emin değildim ama eve gitme vaktim geldiği için bunun pek de önemi yoktu. Kapının yanındaki beyaz tahtaya doğru yürüdüm, adımları sildim ve yerime geçecek kişinin adını yazdım. Sonra Audrey'e doğru döndüm. "Vardiyamın sonu geldi, bu yüzden senin bakımını buradan itibaren Wendy üstlenecek. Ama endişelenmeyin, o harika bir hemşiredir."

"Bizim için endişelenmeyin. Wendy'nin harika olacağına eminim."
Audrey bana sıırttı. "Kohen ve beni kurtarmadan önce seni tekrar görecekmiz?"

"Hayır, üzgünüm." Başımı salladım. "Bir sonraki vardiyam önümüzdeki hafta sonuna kadar değil."

Audrey'nin gözleri parıldarken bakışları Deacon'a kaydđ ve sonra bana döndü. "Eminim boş zamanınızın tadını çıkaracaksınız."

MAudrey'e gülümseyip ona şans dilerken gözleriniz güzel hemşireye - isim etiketine göre çavuşa - takılı kaldı.

Açık mavi önlükleri neredeyse gözleriyle aynı renkteydi ve bol olmalarına rağmen kıvrımlarını gizlemek için hiçbir şey yapmamışlardı. Ortalama bir boyu vardı ama ben yine de ondan en az yarım ayak uzundum. Küçük bedenine rağmen cömert, yuvarlak göğüsleri, kalçalarında tatlı bir şişlik ve kıcı vardı - hiçbir zaman bir kış adamı olmamıştım, ama Piper'ı gördüğüm anda oldum.

Dolgun dudaklar, kalkık bir burun ve yüksek elmacık kemikleri, başının arkasında topuz haline getirilmiş siyah saç tutamlarıyla çerçevelenmişti. Topuzun kalınlığına bakarak saçlarının uzun olduğunu tahmin ettim ve yastığının üzerine yayıldığını hayal ettim.

Piper'ın benim olduğunu anlamam sadece bir anımı almıştı. Los Angeles'ta yaşadığı gerçeği beni bir an bile duraksatmadı. Her şeyi halledecektik ama önce onu geleceği olduğuma ikna etmem gerekiyordu.

Bana doğru son bir bakış attıktan sonra hastane odasından çıktı. "Tebrikler çocuklar," dedim dikkatim dağılmış bir şekilde kapıya doğru ilerlerken. "Size sonra yetişirim."

Audrey kıkırdadı. "Beklemeyeceğiz."

Yüzüme kurt gibi bir sırtıma yayıldı. "İyi karar." Sonra koridordaydım, mükemmel bir kalça ve köşeyi dönerken Piper'ın kalçalarının seksi salınımını görene kadar her iki yöne de baktım. Peşinden koştum ve onu hemşire istasyonunun arkasında pembe önlüklü başka bir kadına vermeden önce bir panoya bir yazarken buldum.

Piper'a "İzin haftanda rahatlamak istediğini biliyorum," dedi, "ama biraz da eğlenmeye çalış."

Gülümsemem genişledi. Çok eğlenmesini sağlayacaktım. Onu tanımak istiyordum ama "eğlence" kesinlikle birden fazla orgazmı içerecekti.

"Piper." Sesim kısık ve hırıltılı çıkıyordu çünkü tutkunun sancıları içinde adımı haykıracağı düşüncesiyle kaslarım kasılmıştı.

Başını bana doğru çevirdi ve ben de vücudunu saran küçük ürpertiye bakarak sııttım. "Audrey'nin bir sorunu mu var?" diye sordu, mavi gözleri endişeyle doluydu.

Başımı salladım ve dirseklerimi tezgâhın üzerine koyarak öne doğru eğildim, birkaç santim bile olsa ona daha yakın olmak istiyordum. "O harika biri. Seninle başka bir şey hakkında konuşmak istiyorum."

"Oh?" Piper irkilmiş ama memnun görünüyordu.

Pembe önlüklü hemşire, Piper'ı masanın arkasından itmeden önce ona göz kırparak, "Evrak işlerini ben hallederim," dedi.

"Resmi olarak tanıştırılmadık ama ben Deacon'ım." Elimi avuç içim yukarı bakacak şekilde uzattım ve bekledim.

Piper ona baktı ve yanaklarında ikiz pembe lekeler oluştu. Bir saniye sonra elini benimkine koydu ve parmaklarım elinin etrafını sardığında, içimden bir elektrik şoku geçti ve doğrudan sikime giden bir arzu yolu yaktı. Gözlerinin hafifçe genişlemesinden ve hızlı nefes alışından, onun da aynı kıvılcımı hissettiğinden emindim.

Onu akşam yemeğine davet etmek üzereydim ki saatin sabahın yedisi olduğunu fark ettim. "Seni kahvaltıya götürebilir miyim?"

Dolgun dudakları yukarı kıvrıldı. "Elbette. Açlıktan ölüyorum."

"Ben de," diye mırıldandım ama gözlerimi onunkilere kilitledim ve elini nazikçe sıkarak yemekten daha fazlasını arzuladığımı belli ettim.

Yanaklarında yine güzel bir allık belirdi. "Sadece çantamı almam gerekiyor-" kırmızı bir çanta aniden kollarına itilince sözünü kesti. "Sanırım gitmeye hazırım," diye gülerek mırıldandı.

Onu hastane girişine doğru götürürken elini sıkıca tuttum ama arabam olmadığını fark edince durdum. Audrey ve Merrick'i hastaneye onların aracıyla götürmüştüm ve kamyonetim de onların evindeydi. "Kahretsin," diye homurdandım.

"Neyin var?" Piper'ın ifadesi düşmüştü ve ben de sorunun kendisi olmadığını belirtmek için alaycı bir şekilde gülümsedim.

"Yanımda araba yok, bu da seni alıp götürme planımı suya düşürüyor."

Piper güldü ve bir an için melodik sesin büyüüne kapıldım. "Sanırım çırpma işini yapan ben olacağım," diyerek beynimdeki kanın geri kalanını güneşe gönderen bir göz kırpmasıyla alay etti. "Prenses Charming kurtarmaya geliyor."

Gülme sırası bendeydi ve Piper zevkle sırıttı. Elini bırakmadım, ama önden gitmesine izin verdim ve birkaç dakika sonra otoparktan çıkamayacakmış gibi görünen paslı bir kovaya yaklaştık.

"Bu senin araban mı?" İnanamayarak sordum.

Anahtarı yolcu tarafındaki kapının kilidine sokarken omuz silkti. "Sürekli yeni bir tane almak istiyorum ama çok meşguldüm. Ayrıca, bunun parası ödendi."

Anahtar dönmüyordu ve mekanizma nihayet tıklamadan önce birkaç kez salladı. Kapıyı açtı, içerisi de dışarıya kadar eski ve yıpranmış olsa da temiz ve düzenliydi.

Başımı salladım ve elimi uzatarak sessizce anahtarları istedim. Bir daha asla kadınının bu ölüm tuzağının direksiyonuna geçmesine izin vermeyecektim. Merrick'in evine gidip kamyonetimi alacak, arabasının durumunu daha sonra çözecektim.

Bir kaşını kaldırdı ve boş avucuma baktı. "Bir kadının araba kullanmasıyla ilgili bir sorunun mu var?" diye sordu biraz ters bir tonda.

Dudaklarım yukarı kıvrıldı. "Hayır, bebeğim. Seni temin ederim ki; güç pozisyonundaki kadınlara karşı sağlıklı bir saygım var. Eğer öyle olmasaydı, amiralim beni uzun zaman önce kodese tıkarırdı."

Piper'ın diğer kaşı kalktı. "Tuğamiral mi?"

Ona kapıyı açarken başımı salladım. "Kıdemli Başçavuş Deacon Walker, hanımefendi. ABD Donanması SEAL."

"Vay canına," diye mırıldandı Piper daha fazla tartışmadan arabaya binerken. "Bu çok seksi."

"Böyle düşünmene sevindim," diye sırtıtarak karşılık verdim ve kapıyı kapattım. Sonra diğer tarafa döndüm ve sürücü koltuğuna yerleştim. "Yemekten önce Merrick ve Audrey'nin evine uğramam gerekiyor."

Piper yüzünü buruşturdu ve kendine baktı. "Dışarı çıkmadan önce duş alıp üstümü değiştirmek istiyorum."

"Harika görünüyorsun bebeğim," diye uyardım, görünüşü konusunda kendini mahcup hissettiğini varsayarak. "İnan bana, bu önlükler çok seksi"

Cehennem."

Güldü. "İltifatınız için minnettar olsam da, temizlenmek istememin kibir değil. Son on iki saatimi bebek doğurarak geçirdim. Yıkıyoruz ama bilirsiniz..."

"Tamam," diye kabul ettim. "Haklı olabilirsiniz. Neden seni eve bırakmıyorum ve -eğer bu her neyse- bana ödünç vermende bir sakınca yoksa, benim eve gidip seninkinde buluşmuyoruz?"

Piper kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu ve sevimli bir şekilde suratını astı. "Betsy ile dalga geçmeyi bırak. O liseden beri benim güvenilir yoldaşım."

Gülümsedim çünkü çok tatlıydı. En son ne zaman bu kadar güldüğümü ya da gülümsediğimi hatırlamıyordum. "Tamamdır, bebeğim." Park yerinden çıktıktan sonra arabayı çıkışa doğru yönlendirdim.

Bana yolu tarif etti ve on beş dakika geçmeden, yan yana iki ön kapısı olduğu için dubleks haline getirilmiş gibi görünen küçük bir bungalovun önüne geldik. Vay anasını, dairesi Cracker Jack kutusu büyüklüğünde olmalıydı.

Neyse ki San Diego'nun hemen dışında büyük bir aileye yetecek kadar yer olan geniş bir çiftliğim vardı. Önce büyükbabamın, sonra babamındı ve birkaç yıl önce annemle babam emekli olunca ben devraldım. Neyse ki şehirde yaşıyorlardı ve ben görevdeyken burayı işletmeye devam ettiler.

Dışarı çıktım ama kapısını açmak ve çıkmasına yardım etmek için arkaya dolanırken paslı kovayı çalışır halde bıraktım. "Bir saatten kısa bir süre içinde döneceğim," dedim ona kaldırımında yürürken.

"Tamam," dedi güzel bir gülümsemeyle. Bir an için, gittiğim kısa süre içinde fikrini değiştirebileceğinden endişelendim. Bu yüzden bir kolumu beline doladım ve vücudunu kendime doğru çektim, sonra dudaklarını yakalamak için başımı eğdim.

Aramızda kıvılcımlar patladı ve şehvet dalgaları içimde titreşti. Dilimle ağzını açmaya zorlamaktan kendimi alamadım, sonra keşfetmek için içeri girdim. "Siktir," diye homurdandım sonunda geri çekildiğimde. "Tadın harika. Bunu tekrar yapmak için sabırsızlanıyorum."

"O zaman acele et," diye nefes nefese takıldı.

Onu geri çevirdim ve kapının kilidini açmasını bekledim, sonra yavaşça içeri ittim. İsteksizce, sıkı, yuvarlak kıcını okşayarak yanından ayrıldım.

Fermuarı olmayan külostüre rağmen Merrick'e yirmi dakikalık yolu on dakikada geldim. Arabayı kaldırıma park ettim ve spor çantamı almak için içeri koşmadan önce kilitledim. Sonra da kamyonetime doğru ilerledim.

Orduda geçirdiğim yıllar boyunca dünyanın dört bir yanında bir sürü bağlantı kurmuştum ve hiçbir zaman o anki kadar minnettar olmamıştım. Merrick ve Audrey'i rahatsız istemedim, bu yüzden yakınlarda yaşayan başka bir arkadaşımı aradım. O da Özel Kuvvetler'deydi ama birlikte büyümüştük, bu yüzden onu affettim. Birkaç gün içinde öğle yemeği için plan yapmıştık, bu yüzden şehirde olduğunu biliyordum. Beklenmedik bir görev çıkmadığını varsayarak.

"Hey, denizci," diye cevap verdi Jasper.

"Öğle yemeğini iptal etmem gerekiyor ve bir iyiliğe ihtiyacım var," dedim, doğrudan konuya girerek.

"Sana da merhaba," diye karşılık verdi kuru bir sesle.

"Kardeşinin hâlâ araba galerisi var mı?" "Evet."

"Merrick'in evinin önünde park edilmiş boktan bir hurda var. Ortadan kaybolmasını istiyorum ve kardeşinin onun yerine geçecek bir şey için bana bir anlaşma yapabileceğini umuyorum."

"Elbette." Jasper bir an sessiz kaldı, sonra kıkırdadı. "Bu bir kadınla ilgili, değil mi?"

"Seni ilgilendirmez," diye bağırdım, Piper konusunda bencil hissediyordum ve sadece bir arkadaşla sohbet olsa bile onu paylaşmak istemiyordum.

Jasper bu kez düpedüz güldü. "Evet, o bir kadın. Eski arabanın icabına bakacağım. Yapmamı istediğin özel bir şey var mı?"

"Bir daha görmediği sürece umurumda değil."

". Yeni bir tane için kardeşime mesaj attıracağım."

"Harika." Neredeyse telefonu kapatacaktım ama son anda durdum, bunun ne kadar aptalca bir hareket olacağını fark ettim. "Teşekkürler."

"Bir şey değil. Cory'yi yeni arabanın parasını ödemeye ikna edemezsen şaşırma."

Piper'ın evinin önündeki kaldırıma yanaştığımda kaşlarımı çattım. "Neden olmasın ki?" Homurdandım.

"Nedenini biliyorsun," diye mırıldandı Jasper telefonu kapatmadan önce. Biliyordum ama son beş yılımı ona bana borçlu olmadığını söyleyerek geçirmiştım.

Jasper'ın kardeşi Cory, dünyanın dört bir yanında işletmeleri olan bir milyarderdi. Rehin alındıktan sonra Jasper'ın onu kurtarmasına yardım etmek için kariyerimi riske atmıştım ama bunu hiçbir zaman geri ödenmesi gereken bir iyilik olarak görmemiştım. Ancak söz konusu Piper olduğunda, onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapardım ve bu Cory'nin minnettarlığını kabul etmek anlamına geliyorsa, o zaman yapacağım şey buydu.

Piper'ın kapısının kilidi açıktı ve kapıyı iterek açarken dişlerimi sıktım. Bu konuyu kesinlikle konuşacağız.

Dairesi görüldüğü kadar küçüktü, küçük bir oturma odası ve mutfağı vardı ve yatak odası ve banyo olduğunu tahmin ettiğim iki kapısı vardı.

Lavabonun başında duruyordu ve ben içeri girerken bana gülümsemek için döndü. Uzun saçlarını at kuyruğu yapmıştı ve elim saçlarına dolanmışken yapabileceğim tüm kirli şeyler aklıma geldi. Şortu Los Angeles standartlarına göre mütevazıydı ama yine de bacaklarının bu kadar açıkta olması hoşuma gitmemişti. Kaşlarımı çattım ama yüzüne bakıp kısılmış gözlerini gördüğümde ifademi düzeltip gülümsedim.

"Muhteşem görünüyorsun, bebeğim."

"Emin misin?" Başını eğdi ve beni inceledi. "Bir saniye önce bu kadar mutlu görünmüyordun."

İçimi çektim. "Seksi vücudunu tamamen kendime saklamak istememe engel olamıyorum." Piper'ın dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı ve mavi gözleri dans etti. "Kıskandın mı?" "Kahretsin, doğru," diye itiraf ettim kaşlarımı çatarak.

Sırıttı ve kalçalarında fazladan bir salınımla bana doğru yürüdü. "Muhtemelen bundan rahatsız olmalıyım, ama gerçek şu ki, bu gurur verici ve biraz seksi."

İçimi çektim ve elini tutarak onu evden çıkardım. "Gitmemiz gerek, yoksa en yakın düz yüzeyi bulup beni kışkandırmanın nelere yol açtığını sana göstereceğim."

"Neden sen-"

Başımı salladım ve onu kamyonetime doğru sürüklerken sözünü kestim. "Yemek. Güven bana, ihtiyacın olacak."

A Üst üste üçüncü on iki saatlik vardiyamdan sonra normalde bitkin dışardım. Bunun yerine, Deacon'la el ele kaldırımda yürürken canlandığımı hissettim. Onunla birlikte olmak ruhumun bugüne kadar varlığından haberdar olmadığım bir parçasını besledi. Hemşire olmak için yapmam gerekenlere o kadar ki erkekleri fark etmemiştim bile ama Deacon'ı gözden kaçırmamın imkânı yoktu. Hele ki her parçam Daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde onun tamamen farkındaydım.

Evimin önünde park etmiş bir kamyonun önünde durup yolcu kapısını açtığında, Betsy'yi aramak için sokağın aşağısına ve yukarısına baktım ama onu göremedim. "Arabam nerede?"

Deacon'ın mavi gözlerinde bir suçluluk parıltısı yakaladığımı sandım ama bir anda kaybolduğu için emin olamadım. Kamyonete binmeme yardım ederken, "Merrick ve Audrey'nin evinde bıraktım çünkü seni götürmek istediğim restoran oraya yakın. Aynı anda hem senin arabanı hem de benim kamyonetimi kullanamayacağım için, seni benimkiyle alabileceğimi düşündüm çünkü bu bizim ilk randevumuz ve her şeyi doğru yapmak istiyorum."

"Bana iyi bir plan gibi geldi." Onun eli açıklığına duyduğum kızgınlık, hareketlerinin ardındaki nedenin ne kadar tatlı olduğuyla eriyip gitti. Ama alt dudağımı ısırdım çünkü randevumuzdan sonra çok yorgun olacağım için eve dönüş yolunu iple çekmiyordum.

"Merak etme bebeğim." Başparmağıyla dudağımı serbest bıraktı, ben iç çekince ağzı kendini beğenmiş bir sırıtişla kıvrıldı. "Arabanın lojistiğini sonra hallederim."

Kapıyı kapatmadan önce bana göz kırptı. Sürücü koltuğuna tırmanmak için kamyonetin etrafında dönerken sinirlerimi yatıştırmak için derin bir nefes aldım. Motoru çalıştırıp kaldırımdan uzaklaştıktan sonra uzanıp parmaklarımızı birbirine geçirdi. "Bana kendinden bahset."

"Her şey mi?" Yüzümü ona dönmek için koltuğumda döndüm. Hafifçe gülerek başımı salladım. "Benim hayatımın seninkine kıyasla sıkıcı olduğunu tahmin etsem de, yirmi bir yılı kapsamak anlatacak çok hikaye var."

"Hemşire olmanın nesini sevdiğinle başlamaya ne dersin?" diye önerdi.

"Hemen hemen ." En sevdiğim konuyu seçmişti ve ben en sevdiğim hikayelerden bazılarını paylaşırken restorana giden yol uçup gitti.

Daha önce hiç gitmediğim şirin bir lokantaya vardığımızda, benimle aynı taraftaki kabine kaydı. Sonra büyükannem olacak kadar yaşlı görünen garson kız içki siparişlerimizi alana kadar bekledi ve sordu: "Hep yapmak istediğin şey bu muydu? Yoksa küçük bir kızken başka bir şey mi hayal ediyordun?"

"Hayır, hemşirelerin ne iş yaptığını anlayacak yaşa geldiğimde tek hayalim buydu." Şu ana kadar konuşmanın çoğunu ben yapmışım ve Deacon hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordum. "Peki ya sen? Her zaman bir SEAL olmak istedin mi?"

"Evet, ailem çok üzülüyor." Kıkırdadı ve başını salladı. "Yedinci sınıftayken liseden mezun olur olmaz Donanma'ya katılacağımı açıkladığımda, bunun büyüyünce atlatacağım bir aşama olduğunu düşündüler. On sekiz yaşına bastığım gün bir askere alma görevlisiyle görüştüğümde benden pek memnun olmadılar. Mezun olmama daha üç ay vardı ama acemi birliğine olabildiğince hazırlıklı gitmek istiyordum."

Ben daha başka bir şey soramadan garson kız elinde bir fincan kahveyle geri geldi. Fincanlarımızı doldurduktan ve siparişlerimizi aldıktan sonra - benim için krem peynir soslu tarçınlı krep ve yanında çıtır domuz pastırması, Deacon için de yanında meyve olan yumurtalı beyaz omlet- garson kız kaşlarını sallayarak bana baktı ve tezgâha doğru geri döndü. Şaşkın kahkahalar göğsümde kabardı ve gülerken onun yanına düştüm. Deacon bana bakıyordu, bu yüzden garsonun ne yaptığını görmemişti, bu da her şeyi daha komik hale getirdi. Sonunda kendimi toparladığımda olanları anlattım. Sonra garson kız yemeklerimizle döndüğünde, Deacon'ın ona yan gözle bakması karşısında kıkırdamamı bastırmak zorunda kaldım.

Önümüze koyduğu tabaklara bakarken, siparişlerimiz arasındaki farka başımı salladım. "Hep böyle sağlıklı mı yersin?"

Gömleğinin eteklerini kaldırıp karın kaslarını ortaya çıkarmadan önce muhteşem gözlerindeki muziplik parıltısı beni uyaran tek şey oldu. "Böyle bir vücut için doğru yakıt gerekir."

"Uh-huh." Koltuğumda kıpırdandım, bakışlarım sipariş ettiğim yemeğe geri dönerken bacaklarımın arasındaki ağrıyı dindirmeye çalıştım. "Ne yazık ki ne zaman diyet yapmaya çalışsam tatlıya olan düşkünlüğüm engel oluyor."

"Hayatta olmaz. İhtiyacın olan son şey diyet yapmak. Bu halinle de çok seksisin." Gömleğini indirdi, gözlerindeki her türlü mizah izi silinmişti. Elini enseme götürdü, avucunu omurgamdan aşağıya kaydırıp popomu sıkmadan önce söylediği şeyi vurgulamak bir süre kavradı. "Ve bu mükemmel popoyu kaybedersen çok yazık olur. Hastanede yanımdan her uzaklaştığında gözlerimi ondan alamıyordum."

"Peki o zaman." Yanaklarım kızardı ama utançtan değil arzudan. "Sanırım senin yanımdayken kilom hakkında endişelenmeyeceğim."

Tabağımı bana doğru yaklaştırdı. "İşte böyle. Ye ki o harika kıvrımlarını koruyabilesin bebeğim."

Mola sırasında sadece salata yediğim için açlıktan ölüyordum. Ben de öyle yaptım, kreplerim çok lezzetli olduğu için boşalan tabağı yalamamak için kendimi zor tuttum. "Restoran seçiminde iyi iş çıkardın. Harikaydı."

"Beğendiğinize sevindim." Masaya birkaç yirmilik bıraktı ve elimi çekiştirerek dışarı çıkmama yardım etti. "Ama yemek komasına girip uykuya dalmadan önce seni eve götürsem iyi olacak."

Ne kadar yorgun olsam da randevumuzun bitmesini istemiyordum. Audrey bana Deacon'ın onları hastaneye götürmek için müsait olmasından dolayı ne kadar şanslı olduklarını söylediğinde bunu pek düşünmemiştim. Ama şimdi burada yaşamayan bir adama aşık olmaktan endişe ediyordum. En yakın donanma üssü arabayla yaklaşık iki saat uzaklıktaydı ve görev yerinin orası olup olmadığını sormaya korkuyordum çünkü eğer değilse, onu bir daha görme ihtimalim çok azalacaktı. Muhteşem randevumuzdan sonra, artık büyük kız külotumu çıkarma -ki mecazi külotum da gerçek külotum kadar sıırılsıklamdı- ve şimdiye kadar kaçındığım soruları dile getirme zamanım gelmişti. "Los Angeles'ta ne kadar kalacaksın?"

Deacon park yerinden geri geri çıkıp tekrar elimi tutana kadar bekledi ve cevap verdi: "Sadece yarına kadar kalmayı planlıyordum ama iznimin bitmesine daha bir hafta var. Ve senin de o kadar iznin olduğuna göre, geri döndüğüm ilk gün PT'ye yetişmek için yola çıkmam gerekene kadar kalmak istiyorum."

Elini sıktım. "Bu bana mükemmel geliyor. Tatilim için herhangi bir planım yoktu ve bunu seninle geçirmeyi çok isterim."

"Güzel, o zaman biz de öyle yapacağız."

Evime giderken yolun geri kalanında sessizdik ama bu rahatsız edici bir sessizlik değildi. Deacon'ın yanında olmak bile iyi hissettirdiği için hiçbir şey söylenmesine gerek yoktu. Haklısın. Ama daha da iyi hissettiren şey, evimin önüne park ettikten sonra emniyet kemerimi çözmesi ve beni kucağına çekip derin bir öpücükle ağzımı almasıydı. İşini bitirdiğinde kamyonetinin camları buğulanmıştı ve bedenim daha fazlasını arzuluyordu. Beni kamyonetten çıkarıp kapıma kadar götürdüğünde önümü zar zor görebiliyordum. Ve daha önce hiç kimseyle yatmamış olsam da, beni kapımdan içeri ittiğinde gecenin bitmesine kesinlikle hazır değildim. Arkamı dönerek kollarımı boynuna doladım. "Bir veda öpücüğü almayacak mıyım?"

"Siktir, bebeğim. Beni öldüreceksin." "Burada iyi bir adam olmaya çalışıyorum" diye fısıldarken avuç içleri yanaklarımı kavradı.

"Senden iyi olmanı istemedim." Dudaklarımız daha yakın olsun diye parmak uçlarıma kadar eğildim. "Bir öpücük daha istedim."

Başparmakları çenemde gezinerek tüylerimi diken diken etti. Bana istediğimi vermek için başını eğdiğinde mavi gözlerinde arzu yanıyordu. Dili dudaklarımın kenarında geziniyor, sonunda içeri girip benimkine karışmadan önce beni kızdırıyordu. Ellerinden biri popomu kavramak için aşağı inerken, diğeri derin, ıslak öpücüğü için yüzümü yerinde tuttu.

Sonunda ağzını benimkinden ayırdığında, ciğerlerine hava çekerken göğsü kabardığında, beynimdeki şehvetli sisin bir kısmı temizlendi. Benim hakkımda ne düşüneceği konusunda endişelenmeye başladım. "Bunu yapmadığımı bilmeni istiyorum. En son ne zaman biriyle çıktığımı bile hatırlamıyorum."

Gözlerindeki kıskanç parıltı omurgamda bir heyecan yarattı, ama istediğim şeyi başardı -kontrolünün geri kalanını kopardı.

S İçimde ilkel bir şey kükreyerek canlandı.

Uzun zamandır kimseyle birlikte olmadığını bilmek hoşuma gidiyordu. Yine de onunla bir şansı olduğunu düşünen herkesi avlamak ve onları kanlı bir hamur haline getirene kadar dövmek istedim.

Bununla birlikte, onda aklımda bir teori oluşturan bir masumiyet de vardı. Ve lanet olsun, eğer haklıysam, şu anda asla çekip gidemezdim.

"Bakire misin, bebeğim?"

Yanakları kıpkırmızı oldu ama hiç çekinmedi. Kendinden bu kadar emin olmasını seviyordum. "Evet. Kalmakla ilgili fikrini değiştirdi mi?"

"Kesinlikle hayır," dedim ona kararlılıkla. "El değmemiş olman beni barbar yapıyor olabilir ama gerçekten umurumda değil. Senin tadına bakan, içinde hareket eden tek erkek olacağımı bilmek çok ateşli." Ağzımı onunkinin üzerine kapattım ve iki elimle kıcını tutarak onu yukarı kaldırdım. Bacakları belime dolandı ve küçük oturma odasında tökezleyerek ilerledim, ancak daha önce saat tuttuğum iki kapıya ulaştığımda durakladım.

"Soldaki."

Kıcına geri koymadan önce bir elimle topuzu çevirdim, sonra ayağımla kapıyı tekmeleyerek açtım. Tahmin ettiğim gibi, yatak odası ancak bir dolaptan daha büyüktü. Ancak, iki adımda yatağa ulaştığımız için amacıma hizmet ediyordu.

Onu yere yatırdım ve isteksizce dudaklarını serbest bıraktım, ama sadece gömleğinin eteklerini tutup yukarı çekecek ve başının üzerinden çıkaracak kadar uzun süre. Gömleği

Gözlerim onun dolgun göğüslerine takılınca fark etmeden yere düştü. Düzensiz nefes alış verişinden dolayı hafifçe zıpladıklarında boğazıma bir nefes takıldı. Sütyeninin ince kumaşının arasından çıkan sert tepeleri emme düşüncesi ağzımı sulandırdı. "Kahretsin, harikasın."

"Sıra sende," dedi göz kırparak ve gömleğimi çıkarıp arkamda bir yere fırlattı. Gömleği çıkarır çıkarmaz elleri göğsümdeydi, olukları ve göğüs kıllarını keşfediyordu. Parmakları arkalarında ateşten bir iz bıraktı ve bu iz doğrudan sikime ulaştı. Zaten çelik gibi sertleşmişim, bu yüzden daha da şiştiğimde buna inanmadım.

Ellerimi kalçalarına doladım ve onu yatağa yatıracak kadar kaldırdım. Sonra geri çekildim ve onun yatağa yayılmış, yutulmayı bekleyen bir ziyafet gibi görüntüsüne baktım.

"Bu işte yeni olabilirim," dedi sırtarak, "ama bunun işe yaraması için çok daha yakın olmamız gerektiğinden eminim."

İçten bir kahkaha atarken başım geriye düştü ama sütyeninin ön kopçasını açtığında kahkaham dudaklarımda söndü. İri memeleri ortaya döküldü ve bir anda ne diyeceğimi bilemez hale geldim ama rol yapmakta hiç zorlanmadım. Parmaklarımı pantolonunun kemerine daldırdım ve bacaklarından aşağı yırttım. Pantolonu yere bırakarak bakışlarımı ortasına ve külotunun üzerindeki koyu renkli ıslak noktaya yönelttim. Onun arzusunu tatma ihtimaliyle dudaklarımı yaladım. Sonunda bakışlarımı vücudundan yukarı çekip yüzüne indirdim ve yanaklarındaki hafif pembe tonu ve güzel mavi gözlerindeki gerginliği görünce endişelerini yatıştırmaya çalıştım.

"Benim için bu kadar ıslak olmana bayılıyorum," diye homurdandım.

"Cehennem kadar seksi."

Kot pantolonumu çabucak çıkardım ama onu bedenimle korkutmak istemediğim için boxer külotumu üzerimde bıraktım. Sonra yavaşça yatağa tırmandım ve onu tepeden tırnağa kaplayana kadar üzerinde süründüm. "Sen hayatım boyunca gördüğüm en güzel şeysin."

Piper'ın gözlerindeki tereddüt hızla dağıldı ve dudaklarını bir kez daha yakalamak için başımı eğdim. Birkaç dakika sonra dudaklarını ısırdım ve sonra çenesi boyunca bir iz bırakarak boynundan göğüslerinin arasındaki vadiye doğru öpmeye başladım.

Birden kollarımı sırtının altından geçirdim ve beni sırt üstü oturtacak şekilde döndürdüm. Ortası alçaldı ve tüm ağırlığı iç çamaşırmındaki büyük çıkıntının üzerine yerleşti. Gözleri irileşti ama göğüslerini avuçlayıp başparmaklarımı meme uçlarında gezdirdiğimde tutkuyla parladı.

"Bunlar harika, bebeğim." Doğrudum ve sert bir tepe noktasını ağzıma aldım. Piper inledi ve sanki duracağımdan korkuyormuş gibi elleri başımın arkasına gitti. *Bu kesinlikle gerçekleşmiyor.* Teni de ağzı kadar tatlıydı. Saf şeker ve meyveli bir şey gibi.

Kalçaları huzursuzca kıpırdandı ve diğerine de aynı muameleyi yapmak için dönmeden önce meme ucunun ağzımdan çıkmasına izin verirken inledim.

"Deacon," diye inledi.

Vay anasını. Adımı böyle söylediğini duymak neredeyse ilk öpüşme seansındaki bir ergen gibi boşalmama neden oluyordu.

Meme ucunu bıraktım ama göğüslerini avuçlarımın içinde tuttum, ağzını sert bir öpücükle alırken hafifçe masaj yaptım.

İçimde bir savaş devam ediyordu. Mantığın devreye girmesi için ona fırsat vermek istemiyordum ama daha büyük bir parçam onun hazır olduğundan emin olmam gerektiğini biliyordu. Dudaklarımı onunkilerden ayırdım ve gözlerinin derinliklerine baktım. "Bundan emin misin?"

Alt dudağını ısırdı ve başını salladı.

"Seni bir kez elde ettim mi, geri dönüşü yok. Sen benimsin."

Piper'ın dudağı dişlerinin arasından fırladı ve daha da yaklaşarak amını ereksiyonuma biraz daha yaklaştırdı. "Seni istiyorum," diye fısıldadı ve mavi havuzlarındaki samimiyeti görebiliyordum.

Bir kez daha bizi ters çevirdim, sonra vücudunda aşağı doğru öpüşmeye devam ettim. Külotunun hizasında durdum ve ortasından tutup vücudundan ayırmadan önce malzemenin hemen üzerine bir öpücük kondurdum. "Siktir." Dudakları pembeydi ve uyarılmışlığıyla parlıyordu.

"Bana bunların hepsinin benim için olduğunu söyle. Başka hiç kimse bu amcığın tadına bakmadı." Piper alt dudağını ısırdığında, uzandım ve onun için çekiştirdim.

"O dudağı ısırın tek kişi benim."

Sevimli bir şekilde kızardı. "Hepsi senin için," diye mırıldandı, daha önceki talebime yanıt olarak.

Başımı eğerek burnumu tümseği boyunca gezdirdim ve derin derin içime çektim. "Çok lezzetliydi," diye homurdandım ve başparmağımla dudaklarını ayırıp yukarıdan aşağıya doğru uzun bir yalama yaptım. Haykırdı ve kalçaları bükülerek ağzımı amıyla doldurdu.

Onun tadına asla doyamayacaktım. Onu dilimle ve dişlerimle işlerken, bana olan bağının sıkılaştığını hissediyordum. Çok fazla kötü alışkanlığı olan bir adam değildim - orduda olmak, özellikle de gizli operasyonlar, her zaman uyumlu ve kontrollü olmak anlamına geliyordu. Ama Piper'ın benim bağımlılığım olduğunu hemen anladım ve

her zaman onu tatmak, becermek için neredeyse kontrol edilemez bir ihtiyaçla savaşırdı - sadece ona yakın olmak için.

Onu yuttukça çığlıkları arttı ve bir parmağımı dar amına soktuğumda, uçurumun kenarına düşmesi uzun sürmedi. Doruk noktası onu parçaladıkça kasları dalgalandı ve zonkladı. Bir saniye daha bekleyemezdim. Onun içinde olmam gerekiyordu. Onun sikimin üzerine boşalmasını hissetmek için ölüyordum. Ama dar oturuş aynı zamanda ona zaman ayırmam, gereğinden fazla acı çekmemesi için onu hazırlamam gerektiğini hatırlattı.

Bunu aklımda tutarak, öfkeli ihtiyacımı bir kenara ittim ve ondan bir orgazm daha çıkardım, bu sefer kanalına iki parmak sıdırmayı başardım. Benim aletim kadar büyük ve uzun değillerdi ama sıırıslıkam olmuştu ve kaslarını beni kaldırabileceğinden emin olacak kadar germiştim.

Yataktan kalktım ve boxer külotumu tekmelemeden önce bacaklarımdan aşağı ittim. Piper'ın nefesi kesildi ve yüzüne baktığımda dolgun dudakları küçük bir O harfi oluşturmuş halde sikime bakıyordu. Bu görüntü karşısında inledim ve sakinleşmeye çalışarak kendimi okşadım.

"Ben, um... uyacağını sanmıyorum."

Yumuşak bir gülümsemeyle yatağa geri döndüm ve göğsümden ayaklarıma kadar ten tene olacak şekilde kendimi alçalttım. "Bana güveniyor musun, bebeğim?"

Hemen başını salladı ve bu beni onun için iyi bir şey yapmaya daha da kararlı hale getirdi. "Anlamıyorum ama bir şekilde anlıyorum."

Onu öptüm, kalçalarını uyluklarının tepesine doğru sallarken ağızlarımız tatlı bir şekilde yavaşça birleşti. Altımda kıvranmaya başlayıp dudaklarımızın bağlantısını kopardığında, sikimin ucu girişine değene kadar yer değiştirdim. "Acıtacak," diye uyardım onu, ses tonum pişmanlıkla doluydu. "Ama bunu telafi edeceğime söz veriyorum."

Piper başını salladı ve şehvet sisini dağıtmaya çalışıyormuş gibi birkaç kez gözlerini kırıştırdı ama güven dolu bakışları sisi dağıttı.

Yakıcı bir öpücükle ağzını yakalayarak içine daldım ve tek bir hamlede kendimi tamamen yerleştirdim. Piper ağzımın içine doğru soluk soluğa kaldı ama acıyı aklından çıkarmak için elimden geleni yaparken sesi yuttum. Benim boyutuma alışırken hareketsiz kalmak zordu -özellikle de amının etrafında kenetlenme şekliyle.

Birkaç saniye sonra öpüşmemiz sona erdiğinde "Vay canına," diye nefes aldı. "Sen iyi misin?" Tısladım.

"İşe yarayacağını düşünmemiştim," diye itiraf etti. Kalçalarını deneysel olarak hareket ettirdi ve ben inleyerek yüzümü boynunun kıvrımına bıraktım. "Beni acı verici olması gereken bir noktaya kadar gerdin, ama bunun yerine, sadece dolu ve hareket etmen için çaresiz hissediyorum."

"Şükürler olsun," diye nefes aldım tenine karşı.

Tekrar içeri kaymadan önce birkaç santim geri çekildim ve inlediğinde aletimden biraz boşalma sızdı. "Oh, Deacon."

"Adımı söylemene ," diye homurdandım. "Daha fazla."

Bu sefer, eve kaymadan önce neredeyse ucuna kadar çektim. Yavaş ve sabit bir ritim tuttum, nazik olmaya çalıştım.

Ancak, Piper bunların hiçbirine sahip değildi. "Daha hızlı, Deacon. Lütfen. Dayanamıyorum."

Ona istediği her şeyi vermeye istekli olarak artırdım. "Daha sert," diye inledi.

Yalvarışı kontrolümü alt üst etti. Bileklerini kavradım ve başının üzerinde tutarken ayak parmaklarımı kaldıraç için yatağa soktum. İçine girip çıkmaya başladığımda vücudumdan ateş fışkırıyor, taşaklarım her dibe vuruşumda kığını tokatlıyordu.

"Siktir," diye homurdandım. "Amin çok sıkı, bebeğim. Daha fazla dayanabileceğini sanmıyorum."

Göbeği sıkıştı ve ben bu mutluluk verici his karşısında bağırdım. "Deacon. Oh, evet. Yaklaştım," diye fısıldadı düzensiz bir şekilde.

"Gel bebeğim," dedim. Bileklerini bir elimde kilitli tuttum ve klitorisini uyarmak için diğer elimi aramızda hareket ettirdim. "Oh lanet olsun. İşte bu, Piper. Gel ve sahip olduğum her şeyi sikime sağ. Siktir!"

Piper'ın başı geriye düştü ve doruk noktası onu parçaladığında adımı haykırdı. Onun sikime boşalması ve kaslarının beni bir mengene gibi kavraması içimde bir dizi patlamaya yol açtı. "Siktir, Piper! Siktir, evet! Siktir!"

Daha önce hiç bu kadar inanılmaz bir şey yaşamamıştım. Aynı anda hem bir maceraya atılmak hem de eve dönmek gibiydi.

Piper'a ona sahip olduğumda benim olacağını söylediğimde, aynı şeyin benim için de geçerli olduğunu düşünmemiştim. O benim olduğu kadar ben de onundum ve bundan sonra ne olursa olsun birlikte yüzleşecektik çünkü ondan asla vazgeçmeyecektim.

Deacon ve ben günün geri kalanını yatakta geçirdik, şekerlemeler arasında birkaç kez seviştik ve bulabildiğim yiyecekleri yedik mutfağımdan. Ertesi sabah, mümkün olduğunu düşündüğümünden daha fazla orgazm olmuşum ve var olduğunu bilmediğim yerlerim ağrıyordu. Yuvarlanıp kolumu yatağın diğer tarafına uzatarak Deacon'ın kaslı vücudunu ararken göğsümden hafif bir inilti yükseldi. Soğuk çarşaflardan başka bir şeyle karşılaşmayınca gözlerimi zorla açtım ve "Deacon?" diye seslendim.

Soruma sessizlikle karşılık verilmesi kaşlarımı çatmama neden oldu. Yataktan yuvarlandım ve şifonyerimden bir atlet ve pijama şortu kaptım. Onları giydikten sonra oturma odasına doğru ilerledim ama Deacon'dan hiçbir iz bulamadım. Kamyonetinin hâlâ kaldırımında olup olmadığına bakmak için kapıyı açtığımda ayaklarımın dibinde renkli bir şey gördüm. Buketi almak için eğildim ve yüzüme doğru kaldırarak mis gibi kokusunu içime çektim. "Ah, benim erkeğim çok tatlı."

Çiçekleri suya koymak için mutfağa yöneldim, sapların arasına sıkıştırılmış bir not bulamayınca kendi kendime biraz homurdandım. Ama kahve makinesine yaslanmış, üzerinde koyu erkeksi yazılar olan beyaz bir not kartı gördüğümde hayal kırıklığım kayboldu. Deacon kahvenin kafein almak için en sevdiğim yol olduğunu kısa sürede keşfetmişti, bu yüzden notu bulacağımdan emin olabileceği bir yere bırakması akıllıcaydı. Çiçekleri lavaboya koyduktan sonra ne yazdığını okumak için yanına gittim.

Erzak almak için dışarı çıktım. Yakında döneceğim.
- Diyakoz

NOT basit ve özdü, ama bu onu hatıra olarak bir çekmeceye koymamı engellemedi. Sonra çiçeklerin saplarını kestim, onları bir vazoya koydum ve küçük yemek masamın ortasına yerleştirdim. Tüm bunlar bittiğinde, Deacon'ın kamyonetinin motorunun gürültüsünü duydum. Çiçekler için ona teşekkür etmeyi ve yiyecekleri getirmesine yardım etmeyi planlayarak dışarı çıktım. Ama bana doğru yürümek yerine kamyonetinin arkasına park etmiş dört kapılı bir sedanın sürücü koltuğundan inen bir adamla tokalaşmaya yöneldiğinde kapımın eşiğinde aniden durdum.

Adam ona bir şey uzattıktan sonra caddede boşta duran başka bir arabaya doğru koşmaya başladı. Arabalar uzaklaştığında Deacon nihayet bana doğru döndü ve kocaman bir sırıtişla bana baktı. "Hey, bebeğim."

"Bu adamı nereden tanıyorsun?" diye sormadan önce gülümsemesine karşılık verdim. "Bugüne kadar onunla hiç tanışmadım." Deacon bir dizi anahtarı bana doğru fırlattı, ve içgüdüsel olarak onları yakalamak için uzandım. "Arabanızı bırakmak için buradaydı."

Kaldırımın kenarına park edilmiş gıcır gıcır, yepyeni arabaya baktım, kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı. "Donanmada geçirdiğiniz süre boyunca herhangi bir travmatik beyin hasarı yaşadınız mı?"

"Hayır." Deacon avucunu başının üst kısmına sürttü. "Kafamı koruma konusunda çok iyi bir iş çıkardım. Neden?"

"Betsy'yi hastaneden buraya ve arkadaşlarının evine kadar getirdikten sonra o arabanın" -bir yıllık kiramdan daha pahalı olan lüks aracı işaret ettim- "dört tekerleği ve bir direksiyonu olmasının ötesinde benimkine benzediğini düşünmenden biraz endişeliyim."

"Evet, o konuda. Kötü haberlerim var." Kamyonetinin arkasındaki bagaj kapağını indirirken yaklaştım. "Eşyalarımı almak için Merrick ve Audrey'nin evine uğradığımda Betsy orada değildi."

Gözlerim büyüdü. "Biri Betsy'yi mi çaldı?"

"Ona ne olduğundan emin değilim." Geniş omuzlarını silkti. "Ama seni araçsız bırakamazdım, bu yüzden bir arkadaşımı aradım."

Kardeşimin bazı bayilikleri var ve sizin için bir araba göndertti."

Elimi kaldırdım -yepyeni bir arabanın anahtarlarını tutmayan elimi- bir yandan da bana söylediği şeyi anlamaya çalışıyordum. zor olduğu için biraz zaman aldı. "Arkadaşının kardeşi kullanmam için bir Lexus mu gönderdi? Soru sormadan mı? Kaybettiğin arabanın yerine kırk bin dolarlık bir araba mı?"

"Evet, o modelin bundan daha pahalı olduğuna eminim, ancak faturayı asla göremeyeceğimiz için emin olmamızın bir yolu yok."

Kamyonentinin arkasından spor çantasını ve birkaç poşet erzakı alırken yanaklarına yayılan renk tonu merakımı uyandırdı. "Arkadaşının kardeşi kullanmam için bir araba gönderdi ve bunun için herhangi bir para beklemiyor mu?"

"Cory'nin tek söylediği ES 350 modelinin kadınlar arasında popüler olduğu ve yollardaki en güvenli araçlardan biri olduğuydu. Bu beni ikna etmeye yetti." Bana doğru yürürken başparmağını sedana doğru salladı. "Ve bunu sadece senin kullanman için göndermedi."

Anahtarları o kadar sert kavradım ki avucuma battılar. "Ödünç değil mi?"

Kolunu omzuma atıp beni daireme geri götürebilmek için çantaların yerini değiştirdi. "Hayır, geçici belgeler torpido gözünde ve tapuyu sana devretmek için evrak işlerini birine yaptırıyor."

"Bu-ne-ne..." Ne düşündüğümü ifade edemeyerek başımı salladım. Deacon'ı mutfığa kadar takip edip aldığı yiyecekleri kaldırmasını izlerken düşüncelerim karmakarışık. "Arkadaşının kardeşi neden bana bir araba versin ki?"

Derin bir iç geçirdi ve avuçlarını yüzünde ovuşturdu. "Çünkü o, kardeşi Jasper kaçırıldığında onu kurtarmasına yardım ettiğim için kendini bana borçlu hisseden bir milyarder. Cory bana borcunu ödemenin bir yolunu arıyordu, o yüzden bu duruma balıklama atladı."

Deacon'inkine kıyasla benim hayatımın ne kadar sıkıcı olduğuna dair herhangi bir şüphem olsaydı, kaçırılan bir milyarderi kurtarmadaki rolünden bahsetme rahatlığı bunları ortadan kaldırırdı. "Tüm bunlar hakkında ne düşünmem gerektiğinden emin değilim."

"Arabayı kabul ederek bana bir iyilik yapmış olursun. Belki o zaman Cory minnettarlığını geri çeker." Beni göğsüne doğru çekti, elleri aşağı kayarak popomu kavradı. "Yeni, daha güvenli bir araba almak için biraz iknaya ihtiyacın var mı?"

Ayrı olduğumuzda daha az endişelenmemi sağlayacak bir araba? Çünkü seni ikna etmek için ne gerekiyorsa yapmaktan mutluluk duyarım."

Belki de bu kadar çabuk teslim olduğum için kötü bir insandım ama bir süredir Betsy'yi değiştirmek istiyordum. Lexus çok tatlıydı ve Deacon'ın görevlerine odaklanması gerekirken benim için endişelenmesini istemiyordum. Seksi erkeğimin kabul etmem için orgazm teklif ettiğinden bahsetmiyorum bile ve hızla bağımlısı olmaya başladığım bu akıl almaz zevki geri çevirmem mümkün değildi.

Lexus'un anahtarlarını tezgâhın üzerine atarak kollarımı omuzlarına doladım ve bacaklarımı kalçalarına dolamak için zıpladım. "İkna et bakalım, koca adam."

ÖNÜMÜZDEKİ HAFTA boyunca, şirin bungalov dairem bizim aşk kulübemiz oldu. Çok fazla alanım yoktu ama Deacon ve benim buna ihtiyacımız yoktu çünkü birbirimizin yanına yapışmıştık. İşlerimi hallettikten sonra sahilde biraz zaman geçirme planım hızla pencereden uçup gitti. Yapılacaklar listemden tek bir maddenin bile üstünü çizmedim - Deacon beni yorgunluktan bitap düşürmeye devam ettiği için bol bol uyumak dışında - çünkü Deacon'la geçirdiğim zamanın tadını çıkarmakla o yokken yapabileceğim şeyler hakkında endişelenemeyecek kadar meşguldüm. Yine de beni beş kez orgazmın ucuna kadar götürdükten sonra yeni bir araba almıştım. O noktada ihtiyaçtan aklımı kaçırmıştım ve Lexus'u kabul etmek de dahil olmak üzere her şeyi kabul edebilirdim.

Sahile gitmeyi denedik ama Deacon beni omzuna atıp kamyonetine taşımadan önce orada toplam on dakika geçirmiştik. Her ne kadar bikinimi sevmiş olsa da -ve evime döndüğümüzde beni küçük kumaş parçalarından soymuş olsa da- diğer erkeklerin çıplak tenimi bu kadar çok görmesinden hoşlanmamıştı.

Ama küçük aşk balonumuz patlamak üzereydi çünkü Deacon'ın izni bitmişti ve deniz üssüne gitmesine sadece üç saat kalmıştı. Zaman benim için hiç bu geçen haftaki kadar hızlı akmamıştı. Kollarımı boynuna dolayarak yüzümü göğsüne gömdüm ve "Şimdiden gitmek zorunda olduğuna inanmıyorum" diye mırıldandım.

"Ben de yapamam." Parmağını çenemin altına bastırđı ve derin bir öpücükle ağzımı almak için başımı geriye yatırdı. "Keşke daha fazla zamanım olsaydı ama zaten ayrılışımı son dakikaya erteledim. Neyse ki üssümde ihtiyacım olan her şey var da ekibimle birlikte sabah antrenmanı için doğruca oraya gidebilirim."

"Görevlendirildiğimde ne yapacağım ya da nerede olacağım konusunda sana çok fazla ayrıntı veremem, hatta evlendiğimizde bile." Evlilikten öylesine bahsettiğinde karnımda kelebekler uçuştı. "Ama şunu söyleyebilirim ki yakında ulaşılabilir olduğum çok az bir zaman olacak. Ve yemin ederim ki ulaşabildiğimde arayacağım ilk kişi sen olacaksın."

"Bir görevdeyken endişelenmen gereken son şey benim, Deacon." Dudaklarımı çenesine değdirmek için parmak uçlarıma kadar yükseldim. "Sadece eve tek parça halinde dönmeye odaklan. İşim beni çok meşgul ediyor, bu yüzden bir ilişki içinde olmanın getirdiğı bazı fedakârlıklar benim için başkaları için olduğü kadar zor olmayacak."

"Bu sefer seni meşgul edebilecek başka bir şey var." Parmakları kalçalarıma saplandı. "Eşyalarını toplamaya başla, bebeğim."

Başımı geriye attım, kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı. "Ne için?" Bana ukala bir sırıtış fırlattı. "Böylece benim yanıma taşınabileceksin."

Birlikte geleceğimiz hakkında hiçbir şüphe yokmuş gibi rahatça konuşmasını seviyordum ama bu işi bir adım öteye götürüyordu. Kollarımı boynundan indirip ellerimi kalçalarıma koydum ve kirpiklerimin arasından ona baktım. "Çok büyük varsayımlarda bulunuyorsun dostum. Senin yanına taşınmaya hazır olsam bile, bu eşyalarımı toplayıp şehrin diğer ucuna taşınmam kadar basit bir şey değil. Senin evin San Diego'da, ben ise Los Angeles'ta yaşıyorum. Almak için çok çalıştığım işim burada."

"San Diego'da bir sürü hastane var. Bahse girerim fırsat verilse içlerinden biri seni anında ."

"Doğru." İnançsızca oflayıp pufladım ve parmaklarımı şıklattım. "Hayallerimdeki başka bir işi bulmamın bu kadar kolay olacağından eminim."

Alnını benimkine dayadı, mavi gözleri pişmanlıkla doluydu. "Bu fedakârlığı yapması gereken kişi sen olduğün için üzgünüm bebeğim. Eğer şimdi buraya taşınabilseydim, taşınırdım. Ama çiftlik ve Donanma'ya olan bağlılığım arasında, bu şu anda mümkün değil. Ama San Diego'da mutlu olman için elimden gelen her şeyi yapacağım ve eğer yapamazsam, o zaman yeniden kaydolmayacağım ve çiftliği yönetmesi için birini işe alacağım, böylece mevcut askerlik yükümlülüğümü tamamladığımda başka bir yere taşınabiliriz."

"Vay canına," diye iç geçirdim, o kelebekler yine karnımda uçuşuyordu. "Böyle bir teklifte bulunduğunda, bana toparlanmamı söylerken gösterdiğin yüksek elliliğe kızgın kalamam."

Nefesim kesilene kadar beni öptü ve "Bu San Diego'da bir iş bulmak için eşyalarını toplayacağın anlamına mı geliyor?" diye sordu.

Normalde düşüncesiz bir insan değildim ama ona tek bir cevap verebilirdim. "Evet, tam olarak bu anlama geliyor."

HÜsse vardığımda Untley beni bekliyordu. Yüzündeki kocaman gülümsemeyi ve gözlerindeki ışıltıyı görünce iç çektim.

"Merrick mi söyledi?" Huysuzca tahmin ettim.

Gözlerini devirdi ve başını salladı. "Aşk hayatın hakkında dedikodu yaptığımızı mı sanıyorsun, denizci? Hayır, Audrey Cora'yı aradı."

"Anlaşıldı," diye mırıldandım. Merrick'in karısının dedikoduyu Huntley'nin karısına yayacağını bilmeliydim.

Doğrusu, Cora'ya aşık olduğunda yaptığım sataşmalardan sonra bana bok atmaya hakkı vardı. Ama Piper'dan uzakta olacağım için çok kızgındım ve askere gittiğimden beri ilk kez konuşlandırılmayı dört gözle beklemiyordum.

"Parmağına yüzük taktın mı?" diye sordu gelip antrenman tesislerine doğru ilerlerken. "Yoksa tembellik mi ediyorsun?"

Ona pis bir bakış fırlattım. "Piper'la tanıştıktan sonraki gün annemden onu çiftlikte bırakmasını istedim. Ama arabada beş saatlik bir gidiş-dönüş yolculuğuyla vakit kaybedecek değildim."

Binanın girişine yaklaştığımızda kapı açıldı ve diğer ekip üyelerimizden Cash güneş ışığına çıktı. "Dört saat," diye homurdandı içeri girmeden önce.

Az bir adam olan Cash, eğer onu tanımıyorsanız korkutucu bir orospu çocuğuydu. Ama o ve Huntley Deniz Harp Okulu'nda tanışmışlardı ve ben SEAL olduğumdan beri takım arkadaşaydık.

"Kahretsin." Huntley olduğu yerde durdu. Cep telefonunu çıkardı ve karısını aramak için uzaklaştı, diye tahmin ettim. Ne zaman olduğumuzu ona söyleyemezdi.

konuşlandırılmıştı, bu yüzden onun telefonu açmasını beklerken yüzündeki sinirli ifadeye şaşırmadım. İptal etmek zorunda kalacağı planları olmalı. Yine de beni ilgilendirmezdi, bu yüzden Cash'i binanın içinde takip ettim.

Bir görev için beklemeyeceğimiz için mutluydum. Görevimizi ne kadar çabuk tamamlarsak, Piper'ı o kadar çabuk kollarıma geri alacaktım.

Beden eğitiminden sonra duş aldım ve öğle yemeği için yemekhaneye yöneldim çünkü kahvaltımı Piper yapmayı tercih etmiştim. Bir başka dostum ve ekip üyesi olan Stirling bana el salladı ve ben de selamlamak için çenemi kaldırdım. Huntley, Cash ve diğer birkaç arkadaşımızla birlikte oturuyordu ama ayağa fırlayıp bana katıldı.

"Sen de mi?" diye sordu sinsice.

Yanımıza gelen ve şu anda sessizce düşüncelere dalmış olan Huntley'e ters ters baktım. "Siz iki korkak birbirinizin saçını örerken bir yandan da hakkında bir bok bilmediğiniz şeylerden mi bahsediyorsunuz?"

Huntley suçlamamı reddetmedi; sadece bakışıma kendi kara kaşlarını çatarak karşılık verdi.

"Kıçınızda bir şey mi sürünüyor, Teğmen?" Stirling sordu.

"Cora'nın yarın doğum randevusu var. En azından birkaç gün daha bizi aramazlar diye umuyordum."

Kaşlarım çatıldı. "Orada olman mı gerekiyor? Cora'nın bir sorunu mu var?" Bir sorun yoksa, karısı zaten doğum yapmışken neden onunla birlikte bir doğum randevusuna gitmesi gerektiğinden emin değildim.

Huntley başını salladı ve homurdandı, "Hayır, ama şimdi onu özleyeceğim ve onun hayal kırıklığına uğramasından nefret ediyorum." Bu yorumu beni şaşırtmıştı çünkü Cora'nın ona işi hakkında suçluluk duygusu aşıladığını hayal etmekte zorlanıyordum. Huntley karısıyla tanıştığında turnayı gözünden vurmuştu. Neredeyse Piper kadar muhteşemdi.

"Bunu sana o mu söyledi?"

Ben sordum. Yüzünü buruşturdu. "Tabii ki hayır."

Stirling beklenmedik bir şekilde kahkahayı patlattı. "Dur bakalım, altı haftalık olan sensin, değil mi?" Eğildi ve ellerini dizlerinin üzerine koyarak nefes almaya çalıştı.

Stirling'i neyin anladığımda ağzımın kenarı eğlenerek kalktı. "Cora üzgün değildi, değil mi?" İğneledim. "Hayal kırıklığına uğrayan sensin."

Huntley'nin yüz ifadesi, belalı bir deniz komandosunun yüzünde gördüğüm en somurtkan ifadeydi. "Kız arkadaşına sahip olamayacağın zamana kadar bekle."

tam altı lanet hafta."

Huntley'nin durumunu düşündüğümde, birden onun içinde bulunduğu çıkmazı biraz daha iyi anladım. Piper ve benim de çocuk sahibi olurken bir ya da iki kez benzer bir duruma düşme olasılığımız yüksekti. Sadece bir ay boyunca sikimi onun daracık amına sokamama düşüncesi bile beni anında ayıltmaya yetmişti. Gevelemeyi bırakması için Stirling'i kafasının arkasına kelepçeledim. "Aptal, denizci."

Sıranın önüne ulaşmıştık, bu yüzden yemeklerimizi toplamaya odaklandık, sonra masalarına dönen adamları takip ettim.

Cash elinde bir yığın dosyayla içeri girdi ve bize doğru ilerledi. Her birimize birer dosya uzattı ve ben de görevimizin ayrıntılarını görmek için benimkini açtım. "Otuz dakika içinde Kaptan Hiller'la toplantı."

Klasördeki belgeleri taradım ve odak noktam işime döndü. Dikkatimin dağılması beni ve/veya takım arkadaşlarımı öldürtebilir.

"NE OLDU LAN?" Güvenli eve hışım ile girerken bağırdım. Bu, bir ya da en fazla iki hafta içinde halledilmesi gereken basit bir çıkarma işlemiydi. Şimdi hedefi kaybetmiştik ve ben pisliğin yeni yerini araştırırken yeniden toplanmamız gerekecekti.

"Geleceğimizi biliyorlardı," diye homurdandı Stirling.

Sorgulama teknikleri konusunda uzmanlaşmış bir Asteğmen olan Kade elini duvara vurdu. "Kahrolası muhbir onlara tüyo vermiş," diye hırladı. "Her şey başından beri bir Charlie Foxtrot'tu."

Yemin ettim ve başına geçtim. Hedefin nerede saklandığını bulmak için bir hafta boyunca araştırma ve hackleme yapmam gerekmişti. Yerel muhbirimiz bunu doğruladıktan ve üsse girmeden önce güvenliği bizzat keşfettikten sonra güvenli eve yerleştim.

Bir yerlere girip çıkmak benim uzmanlık alanımdı, bu yüzden dizüstü bilgisayarım ile uzakta kalmış, ekibimin altısını izlemiş ve güvenlik sistemini manipüle etmişim. Sonra her şey karardı ve ekip patlamadan saniyeler önce kaçtı.

Huntley odaya daldı, çok kızgın görünüyordu. "Kimseyi kaybettik mi?" Kapkaç için içeri giren küçük birliğin başındaydı.

Stirling başını salladı. "Gunther omzuna biraz şarapnel isabet etmiş ama durumu kritik değil. Cash onu en yakın üssün doktoruna götürdü. Birkaç saat içinde geri dönecek."

Homurdandım ve her şeyi duymazdan gelerek ekipmanıma döndüm. Eve dönüşümüz gecikeceği için çok sinirlenmiştim. Hastane güvenliği ve ayrılmadan bir gün önce evine kurduğum sistem sayesinde Piper'a göz kulak olmak için elimden geleni yapıyordum ama üç gün önce karanlıkta kalmıştık ve kendimi endişeli hissediyordum. Onunla ilgili bir şeylerin ters gittiği hissinden kurtulamıyordum. Günler geçtikçe yüz ifadesi daha da dalgınlaşıyor ve adımlarındaki heyecanı kaybediyordu. Bana huzur veren tek şey Merrick'in ona göz kulak olacağına söz vermiş olmasıydı.

Sonraki üç gün boyunca tüm enerjimi peşinde olduğumuz adamı bulmak için harcadım, ta ki sonunda radarıma girene kadar.

Hedefe doğru harekete geçmeye hazırlanan beş adama, "Bu sefer sahada yardım almadan yapacağız," dedim. "Kade daha önce kontrol etti, bu yüzden size verdiğim istihbarata güvenebiliriz."

Dört saat sonra adamımızı bulmuştuk. Cash ve Stirling, geri kalanımız güvenli evden çıkarken hedefi gizli bir bölgeye götürecek bir ekiple buluşmak üzere ayrıldı.

İki saat içinde Coronado'ya dönmek üzere bir araç kalkacaktı ve ben de o uçağa binmeye niyetliydim. Gidip sevgilimi alma vakti gelmişti. Bir dahaki sefere ayrılmak zorunda kaldığımda, parmağında yüzüğüm ve soyadım olacaktı.

"A İyi misin?"

Cindy'nin sorusuyla başımı kaldırdım. Düşüncelerime o kadar dalmıştım ki yakınlarda birinin olduğunu fark etmemiştim.

"Evet, iyiyim." Cevabım otomatikti ve kulağa pek inandırıcı gelmediğini fark ettiğimde dudaklarımı gülümsemeye zorladım.

Ama sorumlu hemşirem bunu yemedi. Yüzümü tararken gözleri kısıldı. "Önümüzdeki dört gün izinli olman iyi bir şey. Bitkin görünüyorsun."

Son birkaç haftadır pek uyuyamadığım için bu adil bir değerlendirmeydi. Yatağım Deacon olmadan boş gibiydi. Ayrılmak zorunda kalmadan önce onunla sadece bir hafta geçirmiştım ama bir şekilde kalbime o kadar işlemişti ki onu her gün özlüyordum. Uyandığımda ilk aklıma gelen ve uykuya daldığımda aklıma gelen son şey oydu.

Cindy sanki düşüncelerimi duyabiliyormuş gibi beni işaret ederek, "Ve eğer yeni erkeğin şehre geri dönerse, seni bütün gece ayakta tutmasına izin verme. Uyuman gerek."

İş arkadaşlarıma Deacon hakkında her şeyi anlatmıştım, çoğu da hayatıma girmesine izin verdiğim kadar çabuk ortadan kaybolduğunda bazı şeyleri sorgulamadığım için saf olduğumu düşünmüştü. Ama Donanma için neler yaptığı konusunda onlara ne söyleyebileceğimden emin değildim, bu yüzden kimseye onun bir SEAL olduğunu söylememiştim.

"Ciddiyim, Piper." Parmağını salladı. "Son birkaç gündür vardiyanın başında bebeklerin doğumuna yardım etmeye hazır olup olmadığını sorduğumda bana her zamanki neşeli cevabını veremeyecek kadar yorgundun. Bu hiç sana göre değil."

İş arkadaşlarımla paylaşmadığım başka bir şey daha vardı ve bu, neredeyse hiç uyuyamamamın nedeninin daha büyük bir parçasıydı. İlk başta üzgün ve yorgun olduğum için hayal gördüğümü düşünmüştüm ama Deacon evimden ayrıldıktan sadece birkaç saat sonra garip şeyler olmaya başladı.

Başlarda önemsemediğim ufak tefek şeylerdi. Geri döndüğüm ilk gün, hemşirelerin istasyonunda ismimin altında "Ne sevdiğini bilen benim" yazan bir latte daha bekliyordu, ancak Stephanie aynı vardiyada çalışmıyordu ve başka kimse içeceği benim için işe getirdiğini kabul etmedi. Ertesi gün, caddenin aşağısındaki en sevdiğim fırından aldığım çikolata parçacıklı kek, poşetin üzerinde adımın altında blok harflerle "Gördün mü?" yazısıyla beni bekliyordu. Ondan sonraki vardiyanın sonunda, ön camımın sileceğinin altına sıkıştırılmış bir masaj hediye çeki buldum.

Sonraki dört günü evimde, bir yere gitmeye korkarak geçirdim. Perdeleri kapalı tuttum ve gitmeden önce yaptığı her şey için Deacon'a daha da minnettar oldum. Buzdolabı tamamen doluydu, bu yüzden marketten veya bir restorandan sipariş verdiğimde kapımı kimin çalacağı konusunda endişelenmeme gerek yoktu. Ve aşırı korumacı olduğu için onunla alay ettikten sonra, kurduğu güvenlik sistemi kendi evimde güvende hissetmemi sağlayan tek şeydi.

Dış dünya yokmuş gibi davranmak sadece hastanede olmam gerekmediğinde işe yarıyordu. Dört gün sonra hemşire odasına girdiğimde, ürkütücü bir şeyler olduğu gerçeğinden kaçmak mümkün değildi. Korkunç gizli hayranımın sonraki üç gün boyunca her nöbetimin başında bana küçük hediyeler bırakması ve izin günlerimde yine evime kapanmamla döngü tekrarlandı.

Cindy'ye her şeyi itiraf etmek istiyordum ama bunun nasıl bir faydası olacağını göremiyordum. Notlar ürkütücü olmaya başlamıştı, ben de sonunda dayanamayıp iki gün önce hediyeler hakkında hastane güvenliğiyle konuşmaya gittim. Konuştuğum güvenlik görevlisi endişelerimi bir kenara bıraktı ve bana rastgele bir adamın benim için bıraktığı hediyelere bu kadar kafa yoracak kadar benden hoşlanmasına sevinmem gerektiğini söyledi.

Birinin bana inanacağına olan inancım sarsılmıştı ve buraya başladığımdan beri örnek aldığım biri aşırı tepki verdiğimi düşünürse bununla başa çıkabileceğimden emin değildim. Bunun yerine gülümsememin şiddetini artırdım ve mırıldandım,

"Merak etmeyin. Önümüzdeki dört gün boyunca olabildiğince çok dinlenmeyi planlıyorum."

"Güzel." Uzaklaşmadan önce omzumu okşadı.

Mesaimi bitirip arabama yönelmeden önce birkaç çizelge üzerindeki son notlarımı tamamladım. Ön camda beyaz bir parıltı gördüğümde adımlarım yavaşladı. Derin bir iç çekerek kendimi ilerlemeye zorladım ve sileceğin altından notu çıkarırken gözlerimi sıkıca kapattım. Gizli hayranımın ne yazdığını okumadan kâğıdı buruşturup atmak istedim ama hastalıklı merakım beni ele geçirdi ve hemen pişman oldum.

*İyi ki o adamı ekmişsin.
Artık sonunda birlikte olabiliriz.
Yakında.*

Kafamı daha fazla kumda tutamazdım. Yardıma ihtiyacım vardı. Hastanenin güvenliğinin veremeyeceği türden bir yardım, orada birilerinin soruna dikkatini çekebilsem bile. Kısa bir süre karakola gitmeyi düşündükten sonra Merrick'i aramaya karar verdim.

Deacon cep telefonuma onun numarasını kaydetmiş ve iletişimde olmadığı zamanlarda bir şeye ihtiyacım olursa onu aramamı söylemişti. Eğer sorunumla ilgili olarak erkeğime gidemiyorsam, o zaman onun arkadaşına ulaşmak bir sonraki en iyi şeydi. Merrick'in şu anda ne iş yaptığından emin değildim ama eski bir deniz komandosu olarak bu durumla başa çıkmak için benden daha donanımlı olmalıydı.

Kimsenin saklanmadığından emin olmak için arabamın arka koltuğunu ve bagajını kontrol ettikten sonra sürücü tarafına tırmandım, kapıyı kapattım ve hızla kilitleri devreye soktum. Çantamdan telefonumu çıkarıp Merrick'in numarasını buldum ve telefonu açmasını beklerken kapalı otoparkı taradım.

Dört kez çaldıktan sonra, cevap vermeyeceğinden endişelenmeye başlamıştım.

Sonra telefon bağlandı ve "Ashford" diye homurdandı.

Sesini duyunca rahatlayarak derin bir iç çektim. "Merhaba, Merrick. Ben Piper Amherst, Kohen'in ameliyatına yardım eden hemşirelerden biriyim.

doğum."

"Evet, kim olduğunu biliyorum." Arka planda bir bebek ağlaması duydum. "Deacon'ın kadını."

Deacon'ın arkadaşıyla benim hakkımda konuşması ne kadar hoşuma gitse de, aradığım için kendimi çok kötü hissediyordum. "Rahatsız ettiğim için çok özür dilerim. Yeni doğmuş bir bebeğiniz olduğunda her şeyin ne kadar çılgınca olabileceğini biliyorum ama yardımınıza ihtiyacım var."

Telefonu kapatmış olmalı çünkü "Neler oluyor?" diye sormadan önce derin sesinin boğuk mırıltısını ve ardından kapanan bir kapının sesini duydum.

Ona son iki buçuk haftada olan her şeyi hızlıca anlattım. Bitirdiğimde, "Şimdi neredesin?" diye havladı.

"Hastanenin kapalı otoparkının çalışan katlarından birinde." bir kez daha taradım. "Bugün biraz yavaş çıktım, o yüzden etrafta başka kimse yok."

Arka planda klavyede yazı yazıyormuş gibi bir tıklama sesi vardı ve sonra, "Garajda şüpheli bir şey görmüyorum ama bu adamın seni nerede bulacağını bildiği bir yerde olman fikri hoşuma gitmiyor," dedi.

Beni nasıl görebileceğini bilmek istemediğim için tek söylediğim

"Tamam" oldu. "Üzerinde hiç nakit var mı?"

Fermuarlı cebimde sakladığım acil durum zulasının hâlâ orada olduğundan emin olmak için çantamı karıştırdım. "Evet."

"Kıyafet değiştirmeye ne dersin?"

"Evet, eve gitmeden önce önlüğümü değiştirmem gerekirse diye bagajımda bir çanta bulunduruyorum."

"Mükemmel." "Otuz dakika içinde orada buluşuruz" demeden önce bir adres saydı. Şimdi çık ve en yakın markete git. Doğruca tuvalete git ve kıyafetlerini değiştir. Sonra bir kadın çalışan bul, ona eski sevgilinden kaçtığını söyle ve bir araba almak için onun araç paylaşım uygulamasını kullanıp kullanamayacağını sor. Ona yol parasını karşılayacak kadar para verin."

Yardım etmeye istekli birini bulmanın ne kadar kolay olacağından emin değildim ama o her şeyi çok basitmiş gibi anlattı. "Yapacağım."

"Yakında görüşürüz."

Merrick'in talimatlarını harfiyen yerine getirdim ve yardım istediğim kasiyerin beni kasadan çıkarma fırsatını kaçırmamasına çok şaşırdım.

Kimsenin haberi olmadan. Hatta beni arka taraftaki çalışan otoparkından aldırđı, böylece gizli hayranım ön taraftan izliyorsa, çok geç olmadan gittiğimi anlamayacaktı.

Merrick'in verdiği adrese vardığımda ve onu bir Audi'nin içinde beni beklerken bulduğumda kendimi çok daha iyi hissettim. Camı açıldı, çenesini yolcu tarafına doğru salladı. "Bin arabaya."

"Geldiğiniz için çok teşekkür ederim," diye nefes aldım kemerimi bağlarken.

"Bana teşekkür etmene gerek yok." Park yerinden çıktı. "Dediğim gibi, sen Deacon'ın kadınısın. Bu benim için yeterli."

Rahatlama gözyaşlarımı tutmaya çalışarak burnumu çektim. "nereye?" "Güvenli bir yere."

Merrick'in bana göz kulak , uzun zamandır ilk kez sürekli arkamı kollamam gerekmediğini hissettim. Yolculuğun yaklaşık otuz dakikasında arabanın hareketi beni uyuttu. Merrick'in Audi'sinin tekerleklerinin altındaki pürüzsüz yol, kaba çakıllara dönüşene kadar bir daha uyanmadım. Gözlerimi kırıştıtararak açtım ve sırtımdaki bir bükülmeyi çözmeye çalışarak gerindim.

Birkaç atın bulunduğu bir tarlanın yanından geçtik ve uzakta bir grup inek gördüm. Merrick tek katlı, geniş bir evin önüne yanaştığında Deacon'ın bana çiftlikle ilgili anlattığı hikâyeler yarı uykulu beynimden süzüldü. Beni nereye getirdiğine dair içimde sinsi bir şüphe oluşmaya başlamıştı. "Hey, Merrick. Neredeyiz biz?"

Arabadan inmeden önce "Deacon'ın çiftliği," diye cevap verdi.

"Beni... çok gizli bir güvenli eve falan götüreceğini sanıyordum," diye tısladım, emniyet kemerimi çözüp kapımı açtım ve peşinden koştum.

Durdu ve omzunun üzerinden bana baktı. "Seni güvenli bir yere götüreceğimi söylemiştim. Deacon seni burada isterdi ve sen de tehlikeden uzakta olurdun. Bana hiç akıllıca gelmedi."

Ona sert bir bakış attım. "Ama Deacon'ın ailesi burada, değil mi? O yokken buraya onun için bakıyorlar."

Koyu renk gözlerinde hiç anlayış belirtisi yoktu. "Ve?"

"Onlarla daha önce hiç tanışmadım." Neden korktuğumu hâlâ anlamamış gibi görününce ekledim: "Deacon'ın onlara benden bahsedip bahsetmediğini bile bilmiyorum. Resmen bir yabancıyı kapılarına bırakıyorsun."

Merrick'in sırtışına şaşırmıştım çünkü onu sadece karısına ve yeni doğan oğluna gülümserken görmüştüm. Ama sonra şöyle daha da şaşırdım,

"Uzun süre yabancı kalacak değilsin ya. Eminim düşündüğünden daha kısa sürede kayınvaliden olacaklar."

I Telefonum çaldığında ve Merrick'in numarasının gördüğümde arabamdaydım ve doğruca Los Angeles'a gitmek üzereydim. Piper'a göz kulak olduğu için içimi bir korku kapladı. Eve mümkün olduğunca erken dönmek için o kadar acele ediyordum ki onu kontrol etmeye fırsatım olmamıştı. Cevabı tuşladım

direksiyon simidindeki düğme. "Piper iyi mi?"

"O güvende," diye bana güvence verdi. "Dün sabah onu ailenle birlikte çiftliğe bıraktım."

"O güvende," diye tekrarladım. "Yani bir sorun mu vardı?" Ellerim direksiyonu öyle sıkı kavradı ki eklemlerim bembeyaz oldu. Rotamı değiştirdim ve çiftliğe doğru yöneldim, ayağım kurşun gibi gaz pedalına düştü.

"Birinin onu takip ettiğinden şüpheleniyordu."

"Ne oluyor lan?" Hızımı artırırken bağırdım.

Öğleden sonra geç saatlerdi, yani onu bıraktığından beri yaklaşık otuz altı saat geçmişti. Ona daha erken ulaşamadığım için içim içimi yiyordu ama bunun için kaydolduğumu biliyordum. Kadınıımı korumak için her zaman orada olamayacaktım. Ama babamın gerektiğinde tehlikeli bir orospu çocuğu olduğu gerçeği beni rahatlatıyordu. Hem donanmadaki görevinden hem de koruması gereken toprakları olan bir çiftçi olmasından. Bu yüzden Merrick'e bir şey olursa Piper'ı oraya götürmesini söylemişim.

Üsten çiftliğe gitmek uzun bir yol değildi ama bu sefer sonsuzluk gibi geldi. Piper'ı aramak istedim ama Merrick benim için daha gerekli ayrıntılara sahip olacaktı.

"Teyit etmek için beklemedim, sadece onu senin evine götürdüm. Henüz çok fazla video tarama şansım olmadı. Ama onunla aşırı ilgilenen birkaç kişiyi işaretledim ve onları kontrol ettim. Telefonu kapatır kapatmaz onları göndereceğim."

Arka planda bir bebek ağlıyordu ve bana Piper'la ilgilenmek için karısından ve yepyeni bebeğinden zaman ayırarak bana büyük bir iyilik yaptığını hatırlatıyordu. Bu yüzden, tüm zamanını kızımın peşinde kimin olduğunu bulmaya çalışarak geçirmediği için onu azarlama dürtüsünü yuttum.

Onun yerine "Teşekkürler," dedim. Destansı bir şekilde çıldırmanın eşiğinde olmama rağmen, ciddiye aldım. Ona borçluydum.

Merrick sanki düşüncelerimi okumuş gibi, "Ödeşтик diyelim," diye homurdandı. "Ama Piper'ı hamile bıraktığında benden şoförün olmamı bekleme."

Başka zaman olsa gülerdim ama kadını için çok endişeliydim. Çiftliğin girişindeki çakıllı yol göründü. "Gitmem gerek."

"Başka bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin." "Hooyah," diye cevap verdim.

Yolda normalden biraz daha hızlı sürdüm, arkamda bir toz bulutu ve taşlar bıraktım. Ancak kamyonun tehlikeli bir şekilde kaymaması ve kendimi yaralama riskine girmemek için kapıya yakın bir yerde yavaşladım.

Kapımı açtım ve uzun taksiden inerken Piper'a seslendim. Sonra koşarak verandaya çıktım ve basamakları tırmandım. Kapı kolu kolayca çevrildi ve kilidin açık olduğu gerçeğine homurdandım, bu da güvenlik sisteminin devrede olmadığı anlamına geliyordu.

"Piper!" Eve girerken bağırdım. Açık bir kat planı vardı, bu yüzden onu hemen babamla birlikte mutfak masasında otururken gördüm.

Piper sesimi duyunca döndü ve zıplayıp bana doğru koşarken neredeyse sandalyesini deviriyordu. Kendini kollarıma attı, ben de ona sıkıca sarıldım ve gerçekten orada olduğundan emin oldum.

"Döndüğüne çok sevindim," diye fısıldadı ve bana biraz daha sıkı sarıldı.

"Ben de bebeğim." Bir elimi saçlarına attım ve başını geriye doğru çektim. derin, umutsuz bir öpücükle ağzını almak için.

Bir boğaz temizleme sesi etrafımızı saran büyüğü bozdu. Piper sıçradı ama ben onu sabit tuttum, öpüşmeyi bitirmek için zaman ayırdım. Sonunda başımı kaldırdım ve onun güzel yüzüne baktım. Şişmiş dudaklarını ve yanaklarındaki hafif koyu renkle kızarmış tenini görünce aletim hazır ola geçti.

Merrick'le yaptığım konuşma, Piper'ı düşününce normalde yapacağım gibi sertleşmemi engellemiştir. Ama şimdi kollarımdaydı ve sikimin tepki vermesini engellemek imkânsızdı.

"O tatlı kızı hırpalaman bittiyse," diye seslendi annem, "gel de bizimle yemek ye."

"Piper ve benim akşam yemeği yemekten daha önemli işlerimiz var," diye homurdandım, zaten yalnız olmadığımız için sinirlenmişim, böylece kıyafetlerini yırtıp kendimi onun sıcak amının içine gömebilirdim.

Piper omzuma vurdu ve kollarımda dönmeye çalıştı, ben isteksizce tutuşumu hareket etmesine yetecek kadar gevşetene kadar bana ölümcül bir bakış attı. "Kaba olma," diye tısladı. "Annen ve baban bana çok iyi davrandılar ve bize yemek hazırlama zahmetine girdikten sonra onun duygularını incitmek istemiyorum."

Kıkırdadım, ona yakın olmak ve ateşini görmek endişelerimin bir kısmını azalttı. "Güven bana bebeğim, anlıyorlar."

"Biz gidiyoruz," diye açıkladı babam. "Gördün mü?" Piper'a kendini beğenmiş bir şekilde göz kırptım.

"En azından oğluma bir merhaba diyebilir miyim?" diye itiraz etti annem.

"Çabuk ol, bebeğim," diye karşılık verdi babam, sonra eğildi ve Piper'ın kızarmasına neden olan bir şey söyledi. Odanın ortasında annemle buluşmak için yürürken Piper'ın kolunu tuttum.

Ona tek kolumla sarıldım ama ben daha doğrulamadan kulağımın kabuğunu yakaladı. "Ah! Orosu çocuğu. Ne oluyor anne?"

"Sözlerine dikkat et," diye homurdandı babam ve ben hemen pişmanlık duydum. Babam anneme tapardı ve söz konusu annem olduğunda kimsenin saçmalıklarına katlanmazdı. Piper'a karşı da aynı şekilde davranacağımı bildiğim için onu suçlayamazdım.

"Üzgünüm," diye . "Artık bırakabilir misin?"

Annem isteğimi görmezden geldi ve parmak uçlarına kalkarak yüzlerimizi birbirine yaklaştırdı. "Onu seviyorum. O bir bakıcı. O yüzden o yüzüğü hemen parmağına taksan iyi edersin."

"Plan bu," diye homurdandım, başımı sallamaya çalıştığımda kulağımı acı verici bir şekilde tuttuğunu hatırlayarak irkildim.

Beni serbest bıraktı ve sevgiyle gülümsedi. "Mükemmel. Evine hoş geldin, tatlım." Sonra biraz şaşkın görünen Piper'a döndü. "Ailemize hoş geldin." Piper'ın yanağına bir öpücük kondurduktan sonra hızla arka kapıya doğru ilerledi ve babam da ona eşlik etti.

Piper'a baktım ve yüzündeki şaşkın ifadeyi fark ettim. Ben ayrılmadan önce bu konuyu konuşmuştuk, bu yüzden tepkisine şaşırdım. Ama zihinsel olarak omuz silktilim. Eninde sonunda her şeyi anlayacaktı ama şu anda konuşmamız gereken daha önemli şeyler vardı. Ve sonra aklımı kaçırmadan önce onun içinde olmalıydım.

"Konuşmamız gerek." Onu kanepeye doğru yönlendirdim ve oturttum. Sonra onu kucağıma çektim ve bir elimi yumuşak saçlarına daldırdım, gözlerini benden ayırmaması için boynunu kavradım. "Öncelikle, bir daha asla eve kilitli olmayan bir kapıyla gelmek istemiyorum, anlaşıldı mı?"

"Baban-" diye başladı ama boynunu nazıkçe sıktım ve ağzını kapattı.

"Seninle olamadığım zamanlarda olabildiğince güvende olduğunu bilmem gerekiyor."

Bir dakika boyunca yüzümü inceledi ve aradığını bulmuş gibiydi çünkü başını sallamadan önce ifadesi yumuşadı.

"Şimdi bana takipçiden bahset."

Beklediğimden çok daha fazlası olmuştu. Sözlerini bitirdiğinde o kadar büyük bir öfkeyle dolmuştum ki vücudum titriyordu.

"İyi misin?" diye sordu, güzel mavi gözleri endişeyle doluydu.

Onu korkutmak istemedim, bu yüzden öfkemi bastırmak için elimden geleni yaptım. Kimse kadınımın peşinden gelmedi. *Hiç kimse.* Ama bu adamı avlama ve kendi adaletimi sağlama arzusun biraz beklemesi gerekiyordu. Onun ihtiyaçları önce gelirdi.

"Evet bebeğim," diye homurdandım. Boynunu bıraktım ve elimi kolundan aşağı kaydırarak parmaklarımızı birbirine geçirdim. "Ama ben durumu halledene kadar burada kalacağına dair bana söz vermeni istiyorum. Güvende olduğunu bilmediğim sürece işlevimi yerine getiremeyeceğim."

Piper avucunu yanağıma koydu ve dudaklarını usulca yanağıma değdirdi. "Söz veriyorum."

Sadece bu küçük dokunuş bile eve geldiğimde ve nihayet ona tekrar sarıldığımda yanmakta olan ateşi yeniden alevlendirdi. Yüzünü kavradım ve ağzını tuttum, dilimle onu dudaklarını ayırmaya zorladım, böylece onu tadabilecektim. "Kahretsin, seni özlemişim," diye inledim.

"Ben de," diye nefes nefese kaldı.

Yavaş gitmek, acele etmemek ve birkaç hafta boyunca mahrum kaldıktan sonra vücuduna tapmak istedim. Ama sonra elleri gömleğimin altından kayarak göğsümü keşfetti ve doğrudan sikime ihtiyaç çizgileri gönderdi.

Ağzını bırakmadan pozisyonunu değiştirdim, böylece üstüme çıkıyordu. Ama amcığı sikimin üzerine yerleşip taş gibi sert uzunluğumu sıcaklığıyla yıkadığında, taşkın kapıları açıldı. Ayağa fırladım, ellerimi Piper'ın kıcının altında kullanarak onu bana karşı sıvalı tuttum. Ben yatak odama doğru tökezlerken o da bacaklarını belime doladı. Onu duvara yaslamadan, kalçalarımı ortasına sürmeden, ağzını yalayıp yutmadan ve gömleğini ve pantolonunu yırtmadan önce oraya bile varamadım.

Yumuşak ve yavaş sevişmek, hızlı ve sert bir sikişin sonrasına kadar beklemek zorunda kalacaktı.

W Sırtımı duvara yasladığımda, Deacon'ın erkeksi kokusunu içime çekerken, tüm sert kenarlarının bedenime baskı yaptığını hissettim. yumuşak ve istekli olanları. Tişörtünü başından çektikten sonra, "Seni çok özledim," diye fısıldadım.

"Dünyanın öbür ucunda senden uzakta olmak cehennem gibiydi," diyerek boynumun kenarındaki nabız noktasını ısırıldı.

"Bana tek parça halinde döndüğün için teşekkürler." Tırnaklarımı sırtında gezdirdim. "Bunu bir sürü orgazmla kutlamalıyız."

"Bana çok parlak bir fikir gibi geldi." Beni yukarı kaldırdı, bir eliyle külotumu yumrukladı ve sütyenimi çözüp kollarımdan aşağı çekmeden önce vücudumdan yırttı. Beni tamamen çıplak bıraktıktan sonra yatak odasına götürdü ve yatağın üzerine fırlattı. Sonra pantolonunu bacaklarından aşağı itti ve üstüme çıktı. Bacaklarımla kalçalarını kavradım, kollarımı omuzlarına doladım ve o ağzını benimkinden çekene kadar kendimi onun öpücüğüne kaptırdım.

Bir itiraz mırıldandım, ama boynumun çukurunu emip mırıldandığında ses muhtaç bir iniltiye dönüştü, "Umarım benim için neredeyse hazırsındır bebeğim. Çünkü o daracık amcığını sikimin etrafında hissetmeye bir sonraki nefesimden daha çok ihtiyacım var."

"Beni boşaltmak için fazla bir şey gerekmeyecek." Kalçalarımı yataktan kaldırıp amımı onun sert uzunluğuna doğru salladım. "Sen kıyafetlerimi yırtmadan önce zaten sıırıslıklam olmuştum ve bu beni daha da ateşlendirdi."

Kolunu aramıza sıkıştırırken "Şükürler olsun," diye nefes aldı. Parmaklarını vücudumda gezdirerek, aşağıya inmeden önce meme uçlarımla oynadı

göbeğimi avuçlamak için. Orta parmağını merkezimde gezdirdiğinde, "Benim için bu kadar ıslanmana bayılıyorum," diye inledi.

Islaklığımın bir kısmını parmaklarında topladıktan sonra klitorisimle oynamaya başladı, hassas yumrunun etrafında dolaştı ve birkaç hafif çimdik attı. Son bir kez çekiştirdikten sonra, iki parmağını içime sokmak için elini aşağı kaydırıldı. "Benim için gel, bebeğim. Uçup gidene kadar elime binişini izlemek istiyorum."

Kalçalarımı ileri geri sallarken bakışlarımı onunkilere yapıştırdım, G noktama vurmak için bileğini büktüğünde nefes nefese kaldım. Zevk vücudumda hızla yayıldı ve yoğunluğuyla beni şaşırttı. "Evet, Deacon. Tam orası. Çok yakın."

" bu, bebeğim. İhtiyacın olanı al," diye emretti.

Elleri kalçalarımınla uyum içinde hareket ederken, onun adını haykırarak kendimden geçmem uzun sürmedi. Titremelerim azalmaya başlar başlamaz Deacon parmaklarını vücudumdan çekti ve yalayarak temizledi. "Dudaklarımda senin tadının olmasını seviyorum, ama asıl ihtiyacım olan şey sikimi amının içine sokabildiğim kadar sokmak."

"Benim de buna ihtiyacım var." Bacaklarımı açtım ve onu daha da yaklaştırdım.

Dizlerinin üzerinde durarak sert sikini sırlıslam olmuş merkezime doğru okşadı ve ucunu girişime hizaladığında nefesim boğazımda düğümlendi. Bir eliyle belimi kavrarken, diğer elini karnıma doğru uzattı ve beni yerimde tuttu. "O cehennem çukurunda geçirdiğim her gece sikimi sağan amının hissini hayal ettim. Sana geri dönene kadar beni tutan şey buydu."

Tek bir yumuşak hareketle beni kendisine doğru kaldırırken kalçalarını ileri doğru itti ve güçlü bir hamleyle içimi doldurdu. İçinde bulunduğum pozisyonda, bana verdiklerini almaktan başka bir şey yapamıyordum - ki bu çok fazlaydı. Etkileyici aletin her bir santimi iç duvarlarıma sürtünürken, içime girip çıkarken, tekrar tekrar, öfkeli bir hızla. İtişlerinin gücü yatak başlığının duvara çarpmasına neden oldu. Eğer beni tutuyor olmasaydı, yatağın üzerine kadar kayabilirdim.

"Benim olduğun için çok şanslıyım," diye homurdandı, vücudu beni örtecek şekilde pozisyon değiştirdi.

Sert uzunluğu bir sonraki vuruşunda farklı bir noktaya çarptı ve beni nefessiz bıraktı, "Oh, Deacon, evet! Çok iyi hissediyorsun."

Boğazımı ısırdı. "İşte böyle, bebeğim. Bana amının sikimin etrafına sarılmayı ne kadar sevdiğini söyle."

Sözleri beni uçurumun kenarına gönderdi, yıldızlar içimin derinliklerinde patladı. Ben adını haykırırken o hızını artırdı. Birkaç itişten sonra kendini derine sabitledi ve "Lanet olası A, aklımı kaçırmama neden oluyorsun" diye inlerken içime boşalmasının sıcak akıntılarını hissettim.

Deacon tüm ağırlığını üzerime vermemeye dikkat ediyordu ama beni göğsüne yasladığında hissettiğim sağlamlık hoşuma gitti. Alnımın üst kısmına bir öpücük kondurup yataktan kalktığında hâlâ nefesimi toplamaya çalışıyordum. Bir dirseğimin üzerinde doğrulup, "Nereye gidiyorsun?" diye mırıldandım.

Bana doğru dönmeden önce bir çift atletik şort çekti, mavi gözleri benimkileri yakıyordu. "Beni biraz oyalaması için buna ihtiyacım vardı, bu yüzden seninle kimin uğraştığını bulmaya gidiyorum. Sana hak ettiğin yumuşak ve yavaş sevgiyi verebilmek için gereken zamanı ayırmadan önce güvende olduğunu bilmem gerekiyor."

"Mmm," diye mırıldandım, ses tonundaki şehvetli vaatle omurgamda bir ürperti oluştu. Bana akıllara durgunluk veren birkaç orgazm yaşatmış olmasına rağmen -ve tüm bu sapıklık durumunun bir an sona ermesini istiyordum- şimdi bir tur daha atmaya hazırdım. Birlikte geçirdiğimiz hafta boyunca onun vücuduna bağımlı hale gelmişim. "Bunun bekleyemeyeceğinden emin misin?"

"Üzgünüm, bebeğim." Bana doğru ilerledi ve parmakları göğüslerimin üzerinde gezinirken hızlı bir öpücük verdi. "Çok baştan çıkarıcısın ama Merrick bana ilgilendiği birkaç kişi hakkında rapor göndereceğini söyledi. Hastanedeki video kayıtlarını incelediğinde sana çok fazla ilgi gösterdikleri için kırmızı bayrak çekmişler."

Arkadaşının hastanenin kameralarına erişimi olduğundan bu kadar rahat bahsetmesi karşısında şaşkınlıktan kaşlarım çatıldı. Hasta mahremiyeti endişeleri ve çalışan güvenliği arasında, bu tür bir erişim elde etmenin çok çaba gerektirdiğini varsaydım. "Merrick'i arayalı daha bir buçuk gün bile olmadı. Olanlar hakkında konuştuğum güvenlik görevlisi toplantımız sırasında neredeyse hiç not almadı ama Merrick bu kadar hızlı bir şekilde videoyu görmesine izin vermelerini sağlayabildi mi?"

"İzin istemedi." Yumuşak bir sesle itiraf etmeden önce avuçlarını yüzünde ovuşturdu: "Tıpkı benim bu pisliği ararken resmi kanallardan geçmeyeceğim gibi."

Çarşafı yanımda sürükleyerek dizlerimin üzerine çöktüğümde göğsüme bastırdım ve tısladım, "Dur bakalım. Yasadışı bir şey yaparken yakalanırsanız, bu kariyerinize ne yapar? Polisi arayabiliriz ya da

Bir şeyler. Zaten buraya taşınacağım, o yüzden bunun büyük bir şey olmasına gerek yok. Bu adam beni San Diego'ya kadar takip edecek değil ya."

"Boşuna endişeleniyorsun bebeğim. Yaptığım işte yakalanmayacak kadar iyiyim, özellikle de Merrick ve ekibin geri kalanı altımdayken. Ama yakalansam bile buna değer. SEAL olmak seninle tanışana kadar hayal ettiğim her şeydi. Seni güvende tutmakla kıyaslanamaz bile. Seni, başına bir şey gelmesine izin veremeyecek kadar çok seviyorum." Masaya doğru ilerledi ve bilgisayarını çalıştırdı, üç monitör de aynı anda ateşlenirken beynim ağzından çıkan o dört harfli kelimeyi duyunca çılgılık atarak durdu. "Benim yanıma taşınma konusunda hâlâ aynı fikirde olduğunu duymak beni ne kadar heyecanlandırırsa da, bu işin peşini bırakamayız. Sen radarından çıktıktan sonra bu adamın ne yapacağı belli olmaz. Eski evindeki alarmı henüz çalıştırmadı ama senin dönmeni beklerken evini gözetliyor olabilir."

"Deacon" -benim ısrarlı fısıltım üzerine omzunun üzerinden bana baktı -"Sapığımı hakkında atıp tutarken bana beni sevdiğini mi söyledin?"

"Siktir... Yaptım." Bana seksi bir sırıtış fırlattı, gözleri mizahla doluydu ve "Sanırım bu kısmı da şimdi yapabilirim" diye mırıldandı.

Şifonyerinin üstünden küçük bir mücevher kutusu alıp odayı tekrar geçerek önümde diz çökene kadar ne demek istediğini anlamamıştım. "Aman Tanrım."

"Evlen benimle, Piper," diye mırıldandı kutudan muhteşem bir yüzük çıkarıp parmağıma geçirirken.

Sorudan çok emir gibi gelmişti ama yine de cevap verdim. "Evet. Kesinlikle, kesinlikle evet."

Bana parlattığı gülümseme göz kamaştırıcıydı. "Beni sevdiğin için mi?"

Başımı salladım, sevinç gözyaşlarım yanaklarımdan süzüldü. "Çok, çok fazla." "şükür." Başparmağıyla bandın üzerinde gezindikten sonra durduğu yerin hemen üstündeki deriye bir öpücük kondurdu. "Belki seninle yatan adamı ararken kendimi kontrol altında tutabilirim. Seni becermek ve parmağında yüzüğümü görmek arasında, kendimi biraz daha az cinayete meyilli hissediyorum. Ve bu boku çözdüğüm için ödülüm, müstakbel karımın tatlı vücudunu istediğim kadar keşfetmek olacak."

I Piper'ın parmağını tekrar öptükten sonra bir tanesini dudaklarına yerleştirdim, sonra ayağa kalktım. Yavaşça omzunu iterek yatağın üzerine düşmesini sağladım.

"Bu fikrini değiştirdiğin anlamına mı geliyor?" diye sordu gülerek.

Sırıttım ve yorganı onun muhteşem vücudunun üzerine çekerken başımı salladım. "Hayır, bebeğim. Bu işi halletmeliyim ki artık başımıza bela olmasın. Ama sen dinlenmelisin. İşim bittiğinde çok fazla enerjiye ihtiyacın olacak."

Piper kıkırdadı ve gözleri neşeyle parladı. "Evet, efendim!"

Ve aynen böyle, onu becerdikten sonra hissettiğim rahatlama kayboldu. Tekrar kaya gibi sertleşmişim. Ona doğru eğildim, yüzlerimiz birbirinden birkaç santim uzaktayken durdum ve gürlledim, "Bu saçmalığı hallettikten sonra, koca sikimi o güzel ağzına sokmadan hemen önce bunu söylediğini duymak istiyorum."

Mavi gözleri arzuyla karardı ve dudakları aralanarak bakışlarımı üzerine çekti. Parmağımı içine daldırmadan önce işaret parmağımla ağzını yokladım. Hemen emdiğinde inledim ve neredeyse ona olan arzuma teslim oluyordum. "Sikimi emme fikri hoşuna gitti mi bebeğim?" Başını salladı ve dilini parmağımın etrafında döndürdü. "Dilinde boşalmamı tatmak ister misin?"

Piper inledi ve eğer onunla oynamayı bırakmazsam, sapık sorunuyla uğraşmak yerine onun amına gömüleceğimi biliyordum. İsteksizce parmağımı ağzından çıkardım ve onu uzun ve derin bir şekilde öptüm.

Geri çektiğimde sersemlemiş ve rahatlamıştı. Burnunu öptüm ve bilgisayarımın başına dönmeden önce "Uyu" diye fısıldadım.

Merrick görüntüleri güvenli bir e-posta aracılığıyla göndermiş ve özellikle dikkat etmem gerektiğini düşündüğü tarih ve zaman damgalarını içeren bir liste eklemişti.

Baktığım ilk ikisi aynı rotasyonda çalışan hemşirelerdi ve onu takip ediyorlarmış gibi görünüyorlardı. Erkek oldukları için Merrick'in onları neden işaretlediğini anladım. Bir sonraki ise, yalnız olduğu zamanlarda sık sık ona doğru koşuyormuş gibi görünen bir doktordu. Kaşlarımı çattım ve ona çizelge olmadığı belli olan bir şey uzattığı bir zamanı yakınlaştırdım. Bunun küçük, paketlenmiş bir hediye olduğunu görünce homurdandım.

"Bu Dr. Jessup," dedi Piper sağ omzumun arkasından. Arkama dönüp baktığımda tişörtümü giydiğini ve benimle birlikte görüntülere bakmak için yanıma geldiğini gördüm. Onun bu saçmalığa dahil olmasını ya da hatırlatılmasını istemiyordum ama gerçek şu ki, olası sapıkları daraltmak muhtemelen onun katkısıyla daha hızlı ilerleyecekti.

"Seni rahatsız mı ediyor?" Adamın görünüşünden hoşlanmamıştım. Çok... güzeldi. Bir dev olmasam da, bir SEAL'dım. Ve bir kovboy. Bu meslekler, zorlu ortamlardan yıpranmış bronz bir ten, şekillendirilemeyen kısa saçlar ve yara izleriyle birlikte geliyordu. Bana aşık olduğu için Piper'ın sert tipleri tercih ettiği açıktı ama Piper onun eline dokunduğunda ve Piper gülümsediğinde içimdeki sahiplenici kıskançlığa engel olamadım.

"Oh, hayır," diye kıkırdadı Piper. "O hediye kocası Calvin için." Bu ek bilgi kendimi biraz daha iyi hissetmemi sağladı. Yine de, Piper'ımın her erkeği baştan çıkarmaya fazlasıyla yeterli olduğu kanısındaydım. "Onuncu yıldönümlerine yaklaşıyorlar ve Dr. Jessup, Calvin'e bir sürpriz yapmam için beni görevlendirdi. Kendisi yenidoğan yoğun bakım ünitesinde hemşire, Dr. Jessup da plastik cerrah olduğu için varlığı belli olacaktı. Ona Dr. Jessup'un planladığı iki haftalık Avrupa turunun ipuçlarını içeren küçük hediyeler bıraktım. Çok sevimliydi." Piper'ın ifadesi biraz hayalperestti, bu yüzden bu hikayeyi ileride başvurmak üzere dosyaladım.

Merrick'in listesindeki bir sonraki bölüme geçtim ve üniformalı, uzun boylu, siyah saçlı bir adam kameranın önüne geldiğinde Piper kükredi. "Onu tanıyor musun?"

"Sayılır. Greg benim katımın güvenlik görevlisi. Olan biten tüm o tuhaf şeyler hakkında ona gittim ve endişelerimi görmezden geldi. Durumu fazla abarttığımı ve birinin benim için yaptığı güzel şeyler için minnettar olmam gerektiğini söyledi."

Kafamda bir alarm çaldı ve görüntüleri ileri sarmaya başladım ama hızı, ekranda her görüldüğünde gardiyanı seçebileceğim kadar düşük tuttum. Merrick'in zaman damgasından kısa bir süre sonra, Greg'i daha sık görmeye başladım, ama her zaman masumca geziniyor gibi görünüyordu. Bununla birlikte, herif tam bir amatördü ve ne zaman Piper'ın yanına gelse ona attığı bakışları kaçırmıyordum. Yoğun bakışları ürkütücü ve sahipleniciydi, ama sonra kızgınlığa dönüştü.

Piper, kayıta ilerledikçe günün olaylarını aktardı ve kamera Greg'i hiçbir zaman onun için bir şeyler bırakırken yakalamasa da, her zaman Greg onları bulmadan hemen önce etrafta görünüyordu. Adam belli ki güvenlik görüntülerinden nasıl kaçacağını biliyordu. Ama izledikçe adamımızı bulduğuma daha çok ikna oluyordum.

Piper'ın Merrick'i aradığı gün, Greg sonunda ağzından kaçırıldı.

"Genelde egzersiz yapmak için merdivenlere yakın bir yere park ederim ama bir konferans vardı, o yüzden bulabildiğim her yere park etmek zorunda kaldım."

Şansımıza, o nokta bir güvenlik kamerasının tam altındaydı. Piper'ın vardiyası bitmeden yaklaşık bir saat önce Greg geldi ve ön camının altına bir not bıraktı. Bana ne yazdığını söylemişti ve onu bırakmasını izlemek bile cinayet dürtülerini geri getirdi.

"Şikâyet ettiğimde bana yardım etmemesine şaşmamalı," diye mırıldandı Piper usulca. "Tam bir pislik."

Kadınımın bu kadar yumuşak ve tatlı olmasını seviyordum, ama sapığını karakterize etmesiyle eğlenemeyecek kadar kızgındım.

Stirling'e hızlı bir e-posta gönderdikten sonra sandalyemde döndüm ve Piper'ı kucağıma çektim. "Bu orospu çocuğuyla ilgilenmek zorundayım. Burada kalmanı, alarmı kurmanı ve babamla benim dışımda kimseye kapıyı açmammanı istiyorum. Anlaşıldı mı?"

İfademdeki ya da ses tonumdaki bir şey ne kadar ciddi olduğumu anlamasını sağlamış olmalı çünkü itiraz etmedi. "Tamam."

Onu kucağımdan indirmeye başladım ama kollarını bana doladı ve sıkıca tuttu. "Seni benden aldırarak bir şey yapma, Deacon Walker." Şakacı bir şekilde dudak büktü ama gözleri ne kadar ciddi olduğunu gösteriyordu. "Hayatının geri kalanını benimle geçirmeni bekliyorum."

Yüzünü avuçlarımin arasına alarak eğildim ve onu iyice öptüm. "Söz veriyorum," diye yemin ettim ağzının kenarını ısırarak için hareket ettiğimde. "Benden o kadar kolay kurtulamayacaksın."

"Güzel," diye nefes aldı.

Gözlerim yatağa kaydı ve gitmek zorunda kalmadan önce onu bir kez daha almayı düşündüm. Ama bir dahaki sefere birlikte olduğumuzda acele etmek istemiyordum. Acele etmek istemiyordum ve onun mükemmel vücudunun her santimini yeniden tanımak istiyordum.

Ayağa kalkıp onu yatağa götürmeden önce bir kolumu bacaklarının altına, diğerini de sırtına doladım. "Uslu dur," diye emrettim ve dudaklarına hızlıca bir öpücük daha kondurdum. "Seni seviyorum."

Piper beni ensemden tutup aşağı çekti ve dudaklarını umutsuz, aç bir öpücükle dudaklarıma yapıştırdı. Neredeyse kontrolümü kaybetmek üzereyken beni bıraktı ve yatağın üzerine yığıldı. "Ben de seni seviyorum. Bu da sana eve nasıl döneceğini hatırlatsın."

Giyinmek için dolabıma doğru yürürken sııttım ve ona göz kırptım. Tabancam sökülmiş ve en üst rafta bir kutunun içinde kilitli duruyordu. Silahı aldım, bir araya getirdim ve doldurdum, sonra çantayı yerine geri koydum. Diğer birkaç kullanışlı... aleti aldım ve babamı arayarak durum hakkında bilgi verdim.

Silahlanmış ve kadınının güvende olduğundan emin bir şekilde kamyonetime bindim ve Los Angeles'a doğru yola çıktım.

Stirling hastanenin karşısındaki otoparkta beni bekliyordu. Escalade'sinin yanına yanaştım ve yolcu koltuğuma tırmanmasını bekledim.

"Hâlâ burada mısın?"

Başını salladı ve çalışan otoparkını işaret etti. "Vardiya otuzda bitiyor. Şuradaki boktan minibüsü o kullanıyor."

Paslı, eski hurdayı gördüm ve kaşlarımı çattım. "Bu onun normal aracı mı?"

Stirling omuz silkti. "Onu arayıp arabasının çekilmek üzere olduğunu söylediğimde, koşarak geldiği yer orasıydı."

Dizüstü bilgisayarım arka koltuktaydı, ben de uzanıp onu aldım. DMV veritabanına girip Greg'in adına kayıtlı arabayı bulmam beş dakikadan az sürdü. "Bir Prius. Üzerine kayıtlı bir minibüs yok." Aklımda bir şüphe oluşmaya başlamıştı ve eğer haklıysam Merrick'in eski patronunu aramak zorunda kalacaktım.

Banka hesabına geçtim. "Dünden önceki gün iki bin dolar nakit çekilmiş. Diğer tüm işlemler kartla yapılmış."

"Minibüsü parayla aldığını mı düşünüyorsun?"

"Evet."

Stirling'in elleri yumruk şeklinde kıvrıldı ve parmak eklemleri çatladı. "İçeri bir göz atmamı ister misin?"

"Hayır. Ben yaparım." Hastanenin kamera görüntülerini hackledim ve çalışanların olduğu yeri gösterenleri indirdim. Sonra bilgisayarımı Stirling'e uzattım. "Kameraları kapalı tut."

"Yapacağım."

Kulağıma bir Bluetooth alıcısı taktım ve çenemi kaldırarak ön panelin üzerine koyduğu telefonuna doğru uzattım. "Erken çıkarsa bana haber ver."

"Anlaşıldı."

Geç ve karanlıktı, bu yüzden otopark çoğunlukla boştu, bu da hastaneden çıkan birinin dikkatini çekme olasılığımın daha düşük olduğu anlamına geliyordu. Kilidi açmam on beş saniye kadar sürdü, acele edecek havada değildim.

Arka kapıyı kaydırarak açtığımda daha önce hiç hissetmediğim bir öfke beni sardı. Koli bandı. Battaniyeler. Zip bağları. Muhtemelen kurbanını bayıltacak bir şeyin şişeleri.

Piper.

Stirling'e talimatları içeren bir mesaj attım, sonra da beklemek için içeri girdim.

Greg sonunda dışarı çıktı ve o sürücü koltuğuna yerleşene kadar gölgelerin arasına kıvrıldım. Sesimi çıkarmadan Glock'umun namlusunu şakağına dayadım ve homurdandım, "Sür, göt herif."

Küçük bir kız gibi bağırdı ve gözleri dikiz aynasına kaydı. "Kimsin sen?" diye ciyakladı. "Ne istiyorsun?"

"Adil sorular," diye cevap verdim. "Şu lanet olası minibüsü sür, ben de sana kendim ve ne istediğim hakkında her şeyi anlatayım."

Greg aracı çalıştırdı ve yavaşça çıkışa doğru ilerlemeden önce vitese taktı.

"Beni tanımamana şaşırdım. Çok titiz bir takipçi değilsin, değil mi?"

Gözleri irileşti ama tepkisini gizlemeye çalışarak, "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," diye mırıldandı.

"Hadi ama Greg. Zekama hakaret etme." Bluetooth'um gelen bir aramayı işaret etti ve boştaki elimle düğmeye bastım.

"Merrick aradı," dedi Stirling. "Sana adresi gönderiyorum ama beni takip etmesini söyle. Cash trafik görüntülerini izliyor ve gözümüze çarpan her şeyi temizleyecektir."

Greg'e talimatlar verdim ve bu talimatlardan saparsa ne olacağı konusunda uyardım. Ama adam altına işemek üzereydi, bu yüzden gerçekten endişelenmedim.

"Ben Deacon, bu arada. Piper'ın nişanlısı."

İki saat sonra, çok sağduyulu ve yetenekli bir kiralık katilin ellerine hırpalanmış ve kanlar içinde bir Greg bıraktım. Her şey geride kaldıktan sonra, kadınıma verdiğim bazı sözleri yerine getirmek için eve gittim.

EPILOG

Eeçtiğimiz üç yıl boyunca çiftlikte yaşadıktan sonra bile atlarla aram pek iyi değildi. Aynı şey söylenemezdi.

iki buçuk yaşındaki kızımız için. Prue henüz korktuğu bir hayvanla tanışmamıştı. Hepsine tapıyordu ama atlarımızla arasındaki bağ çok özeldi. Ve her gün onları görmek istiyor, beni ahıra sürükleyerek atlarla ilgilenmemi sağlıyordu.

"Hepsi bitti anne," diye bağırdı, boş tabağını kaldırdı, böylece ona kahvaltı için verdiğim çırpılmış yumurta ve kızarmış ekmeğin hepsini yediğini görebiliyordum.

Masaya doğru yürüdüm ve kirli tabaklarını lavaboya götürmek üzere aldım. "İyi iş, tatlım."

Avuçlarını masanın üstüne vurarak, "Şimdi ata bin," dedi.

"Yakında," diye söz verdim, elimi yuvarlak karnımın üzerinde gezdirerek. "Küçük kardeşin tekmeleriyle anneni bütün gece uyutmadı. Ahıra doğru yürümeden önce biraz daha uyanmam gerekiyor."

Prue başını sallarken işaret parmağını salladı. "Yaramaz kardeşim."

Onu cesaretlendirmek istemediğim için kahkahalarımı bastırdım. Otoriter doğasını babasından almıştı ve ablalık rolüne alıştığında iticiliğini yepyeni bir seviyeye taşıyacağını hissediyordum. Bunun yerine ona "Karnımdayken de geceleri beni uyandırıyorlardın" diye hatırlattım.

Deacon arkamdan yaklaşp kollarını vücuduma dolayarak göbeğimi kavradı ve "Kesinlikle öyle," diye onayladı. "Eskiden ellerimi

ve onlarla futbol oynuyormuş gibi yapardınız."

"Tekme, tekme, tekme," diye bağırdı Prue, ayaklarını sözleriyle uyumlu bir şekilde sallayarak.

Deacon yanağıma hızlı bir öpücük kondurduktan sonra beni bıraktı ve elini incinmiş gibi havada salladı. "Doğru, elimi öyle sert tekmelerdin ki bazen kırıldı mı diye merak ederdim."

Prue'nun kara gözleri büyüdü. "Hayır, babamı incitmedim."

"Merak etme tatlım. Baban kolay kolay kırılmaz," diye kızımıza güvence verdim, Deacon onu yükseltici koltuğundan çıkarmak için odanın karşısına geçerken.

Yüzünü okşayıp "Babam çok güçlü" diye mırıldandığında kalbim eridi.

"Bunu yapabilecek kadar güçlü," diye gürledi Prue'yu başının üzerine kaldırıp odanın içinde gezdirirken.

Kocası onu meşgul ederken ben de bulaşık makinesini doldurdum ve bir bardak portakal suyum bitirdim. Sonra bir muz yedim - seksi kocam bana ateşli bir bakış attı - ve bir avuç bademi mideye indirdim. Son cevizi ağzıma atar atmaz Prue koşarak yanıma geldi ve kollarını bacaklarıma dolayarak daha önceki isteğini yineledi, "Şimdi ata bin."

"Elbette, tatlım." Bakışlarım Deacon'a kaydı. "Belki baban da gelmek ister."

"Evet, atçı baba!" Prue da aynı fikirdeydi ve koşarak ona doğru atıldı.

"Emin olabilirsiniz." Onu kollarının arasına aldı ve bana sıırttı. "En sevdiğim iki kızla vakit geçirme fırsatını kaçırmak istemem."

Yanaklarını kavradı ve göz göze gelene kadar çekiştirdi. "En sevdiğin benim."

"En sevdiğin benim," diye düzelttim alışkanlıktan, kızım dönüp bana suçlayıcı bir şekilde bakınca hemen pişman oldum. Kesinlikle babasının kızıydı ve bölgeci doğasını da ondan almıştı. "En sevdiğin benim" yerine bunu söylemeliydin."

"Oh." Başını salladı ve Deacon'a dönerek "En sevdiğin benim" diye tekrarladı.

Deacon'ın göğsü kahkahalarıyla sarsıldı ve Prue'nun da onunla birlikte kıkırdamasına neden oldu. "Ve atlar *senin* en sevdiklerin, bu yüzden ahıra gitsek iyi olur, böylece onlara sabah ikramlarını verebilirsin."

"At zamanı, yaşasın," diye tezahürat yaptı.

Buzdolabından bir avuç havuç aldım ve onları dışarı kadar takip ettim. Deacon Prue'yu ayağa kaldırır kaldırmaz bana doğru koştu ve ona uzattığım havucu kaptı. Sonra en yakın ahıra koştu ve Daisy'nin kısırağın burnunu okşayabileceği kadar eğilmesini bekledi. Ona bir öpücük vermek için parmak uçlarında yükseldikten sonra, havucu tutuşunu gevşetti, böylece at onu nazikçe ondan alabilirdi. Sierra ile aynı şeyi tekrar yapmak için başka bir havuç almak üzere bana doğru koşmadan önce usulca kıkırdadı. Ve Poppy. Ve Misty.

Son havucu da alıp aceleyle ahırdan geçerek Midnight'ın ahırına gittiğinde Deacon kolunu omuzlarıma doladı. Yan tarafına yaslanıp başımı arkaya eğerek ona baktım. "Bu aygırın küçük kızımıza karşı ne kadar nazik olduğunu asla unutamayacağım."

Prue duraklayarak, "Ben bebek değilim," diye mırıldandı.

"Tüh, özür dilerim," diye özür dilerken ona gülümsedim. "Haklısın. Artık kesinlikle bir bebek değilsin."

Başını salladı ve son birkaç adımı atarak Midnight'ın onu beklediği yere doğru yürüdü. Siyah aygır neredeyse benim boyumdaydı ve bin kilodan daha ağırdı. Ama söz konusu Prue olduğunda nazik bir devdi.

Deacon beni sıktı ve şakağıma bir öpücük kondurdu. "Senin bana yaptığın gibi Midnight'ı da kolayca sakinleştirdi."

"Umarım seni çok fazla kırmamışımdır." Ona göz kırptım ve sesimi alçaltarak ekledim: "Bu gece yatakta vahşi tarafının tadını çıkarmayı dört gözle bekliyordum."

Beni kendine doğru çekti ve "İkinci trimester hormonları gerçekten de en iyisi" diye mırıldandı.

Bu konuda benimle tartışmaya girmeyecekti çünkü çok haklıydı. "Bu bana istediğimi daha sonra vereceğin anlamına mı geliyor?"

"Hooyah." Tek kelimelik yanıtı tüylerimi diken diken etmeye yetecek kadar şehvetli bir vaat içeriyordu... ve bunu gerçekleştirene kadar saatleri geri saymama neden oldu.

EPILOG

"**A** Benimle dalga mı geçiyorsun?" Prue bağıarak oturma odasına girdi ve ellerini kalçalarının üzerine koyarak hançer gibi baktı

Ben.

"Ben ne ki?" Gerçekten kafam karışmış bir şekilde sordum. Piper'a baktım, o da

kanepede yanıma sokuldu, ama bana sadece "sana söylemiştim" bakışı attı ve filmi izlemeye geri döndü. "Ne?" Tekrar sordum. Küçük kızımın bana kızgın olmasından nefret ederdim.

"Ona soru bile sormadın. Sadece merhaba dedin ve kapıdan çıkarken el salladın. Eminim ona prezervatif bile vermişsindir!"

Rahatsızca yer değiştirdim, Prue'nun bununla nereye varmak istediğini tahmin etmeye başlamıştım.

"Bunun olacağını söylemiştim," diye mırıldandı Piper sahte bir sempatiyle bacağıma okşarken. "Seni özleyeceğim, bebeğim."

"Neden bahsettiğinden emin değilim bebeğim," diyerek masum bir ifadeyle blöf yapmaya çalıştım.

"Bana bebek gibi davranma, baba! Beni baloya götürmesi için eve çok iyi, saygılı bir çocuk getirdim ve sen, Sage, Jacob ve SEAL arkadaşlarınız onun ödünü kopardınız. HEM DE SİLAHLA! Bırakın beni öpmeyi, gecenin sonunda yüzüme bile bakmadı!"

İçimden kendini beğenmiş bir memnuniyet geçti ama kızımı olduğundan daha fazla üzme istemediğim için yutkundum. "Yeterince iyi değildi-" diye söze başladım ama Prue tarafından engellendim.

"Sonra Sage eve tutuklanmayacak kadar kıyafet giymiş bir amigo kız getiriyor ve sen de selam verip kapı dışarı ediyorsun!" Prue

Yardım için Piper'a baktım, ama neyse ki karım beni tamamen terk etmedi.

Başını iki yana salladı. "Bu gece bu işin dışında kalacağım. İkinizin bunu çözmesi gerekiyor." Sonra koltuklardan birine geçip yerleşti ve sanki izlenecek yeni bir filmmişiz gibi merakla bizi izlemeye başladı.

"Et tu, bebeğim?" diye homurdandım. Piper sırtıttı, ben de içimi çektim ve Prue'ya döndüm. "Okulunuzdaki hiçbir erkek sizin için yeterince iyi değilse elimden bir şey gelmez. Ve onu o kadar korkutmak istememiştik."

"Saçmalık, baba! Lana bana Merrick Amca ve Kohen'in randevusuna ne yaptıklarını anlatmadı mı sanıyorsun? Sana bu fikri o verdi, değil mi? Eminim Kohen Sage'e söylemesi gereken her şeyi söylemiştir."

Bir gülümsemeyi daha bastırdım. Haksız değildi.

"Kohen'i randevularıma şaperon olarak getirmek zorunda mı kalacağım?" diye tersledi.

"İşte bu bir fikir," dedim, sırtışıım biraz azalmıştı.

"Argh!" Prue ayağını yere vurdu. "Bana sadece Kohen gibi birinin benimle çıkmak için onayını alabileceğini mi söylemeye çalışıyorsun? Çünkü bu çok saçma!"

Oh, bebeğim... Az önce bana kazandırdığının farkında bile değildi. "Evet," diye cevap verdim. "Eğer Kohen gibi dürüst bir adam bulabilirsen, seni korkutma taktikleri olmadan bir randevuya çıkarmasına izin veririm."

Gözleri kısıldı ve herhangi bir aldatmacayı ortaya çıkarmaya çalışıyormuş gibi beni inceledi. "Merhaba' ve 'İyi eğlenceler'den fazlasını söylemeyecek misin?"

"Kesinlikle."

"Söz veriyor
musun?" Başımı
salladım. "Hooyah."

Şok olmuşum, Prue'nun tüm çehresi bir saniyede değişti. Parlak bir şekilde gülümsedi ve gözleri zaferle dans etti.

Burada bir terslik vardı. Piper'a dikkatle baktım, eliyle ağzını kapatmış, kıkırdamalarını bastırıyordu. Bir şeyler kesinlikle çok ama çok yanılttı.

Ne oluyor lan?

Ben daha tek kelime edemedim kapı çaldı. "Ben bakarım!" Prue şarkı söyleyerek topuklarının üzerinde döndü ve neredeyse dans ederek odadan çıktı.

Piper'a doğru yürüdüm ve ona ters ters baktım. "Neden az önce oyuna gelmişim gibi hissediyorum?"

"Çünkü mükemmel içgüdülere sahipsin," diye espri yaptıktan sonra kıkırdamaya başladı.

"Tamam, baba. Randevuma gidiyorum!"

Arkamı döndüm ve şok içinde donakaldım.

"Kohen gibi birini bulursam... gerçeğinden daha yakın olamayacağımı düşündüm," diye cıvıldadı.

Kohen Ashford oturma odamın girişinde duruyordu. Bana saygıyla başını salladı ve Prue'ya dokunmadığı gözümünden kaçmadı. Ama kızıma baktığında yüz ifadesinin yumuşadığını da gözden kaçırmadım. Eğildi ve Prue'nun kulağına bir şeyler fısıldadı ama Prue başını salladı.

"Hayır. Babam söz verdi." Sonra beklentiyle bana baktı. Sertçe yutkundum ve homurdandım, "Merhaba."

"Efendim," diye yanıtladı Kohen. "Konuşabilir miyim-"

"Bu oldukça sıkıcı bir konuşma olurdu," diye açıkladı Prue. "Sadece bir şey daha söyleyebilir." Sonra bana bir kez daha baktı ve tek kaşını kaldırdı.

Piper artık düpedüz gülüyordu ve ben de ona intikam vaat eden bir bakış fırlattım.

"Baba?"

Çenemi sıktım ve dişlerimi gıcırdatarak "İyi eğlenceler" .

Kohen onun elini tutarak, "Bebeğim, bekle," dedi.

Az önce ona bebek mi dedi? Kendimi tutmak için harcadığım çaba kafamı patlatacaktı. Ama Prue'ya verdiğim sözden asla dönmezdim.

"Bunu ona borçluyum." Sırtını öptü ve bıraktı, sonra omuzlarını dikleştirip başını dik tutarak birkaç adım ilerleyip yüzüme baktı.

Çocuğun hakkını vermeliydim ve bu kadar kızgın olamadığım için nefret ediyordum. Kohen iyi bir adamdı, SEAL olma yolunda ilerliyordu ve kızım konusunda ona güvenebileceğimi biliyordum. Yine de bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

"Güveninizi sarsacak hiçbir şey yapmam efendim," diye söze başladı. "Size saygı duyuyorum ve Prue'ya herhangi bir erkekten kız kardeşlerime davranmasını isteyeceğim şekilde davranacağım. İzninizle onu akşam yemeğine ve sinemaya götürmek istiyorum."

Hay sikeyim. Kohen muhtemelen bu dünyada kızımı bir randevuya götürürken rahat edebileceğim birkaç erkekten biriydi. Ama bu

onu muaf tuttu... *bekle...* kafamda bir boşluk yanıp sönmeye başladı. Dudaklarımda bir gülümseme belirdi ve başımı salladım.

Kohen bana selam vererek, "Teşekkür ederim efendim," dedi. "Saat ona kadar onu eve getireceğim."

"İkiniz de yetişkinsiniz, Kohen," dedi Piper ve benden kuşkulu bir bakış aldı. Prue'nun on sekiz yaşında olması ve geçen hafta sonu liseden mezun olması onu yetişkin yapmıyordu! "İstediğin kadar dışarıda kal. Sadece bizi haberdar et ki onu ne zaman bekleyeceğimizi bilelim. Ve eve döndüğünde bizi uyandır, tatlım."

Prue koşarak Piper'ın yanına gitti ve ona sarıldı. "Teşekkürler anne."

Yanımda biraz daha yavaş yürüdü ve ben iç çekip kollarımı açtığımda kollarıma atladı. "Seni seviyorum baba." Alnından öptüm ve gitmesine izin verdiğim için mutlu olmamakla birlikte ona sıkıca sarıldım. "Benim için büyüme zamanı," diye fısıldadı. Dudaklarımı birbirine bastırdım ama Kohen'e doğru yürümesine izin verdim.

Onlara kapıya kadar eşlik ettik ve Kohen kızın cipine binmesine yardım ederken el salladık. Onlar gittikten sonra kapıyı gereğinden biraz daha sert kapattım ve Piper kaçmadan önce onu belinden yakalamak etrafımda döndüm.

"Bütün planladın, değil mi bebeğim?" Kulağına homurdandım. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," diye nefes aldı.

Onu omzuma attım ve yatak odamıza geri dönerken kıcını tokatladım.

"Seni konuşturmanın yollarını biliyorum," diye tekrar homurdandım ama yüzümü göremediği için titrediğinde gülümsedim.

Bu boşluk hakkında Merrick'i arayacaktım ama önce ne pahasına olursa olsun karımdan bir özür dileyecektim.

Çok uzun sürmedi. Onu üç kez uçurumun kenarına getirdikten ve boşalamadan geri çekildikten sonra, özür diledi ve onu becermem için bana yalvardı. Güneş doğmadan önce onu en az dört kez mutlu bir şekilde becerdim.

EKSTRA EPİLOG

Sage'in babasının izinden gitmek istediğini yıllardır biliyordum ama bu beni Tören Tatbikat Salonu'nda oturup Geçiş Sınavı'nın başlamasını beklemeye hazırlamamıştı. Acemi birliğine başlayalı on uzun hafta olmuştu. Eğer bir ay önce askere alınmış olsaydı, iki hafta daha az kalacaktı ama Deacon değişikliğin yaklaştığını biliyordu ve oğlumuzu yeni "Yaşam için Denizci" modülünü alabilmesi için beklemeye ikna etmişti. Her ne kadar Sage bir donanma astsubayı olarak büyümüş olsa da, bu ekstra eğitim onun sivil hayattan denizci hayatına daha kolay uyum sağlamasına yardımcı olacaktı. Ve bana da BUD/S öncesi eğitime başlamadan önce biraz daha zaman kazandıracaktı - babası gibi bir SEAL olmasını sağlayacak yirmi dört haftalık yoğun bir eğitim.

Deacon iç çekerek parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi. "Kahretsin, bu beni geçmişe götürdü."

"Çok uzun yıllar önce." Göz kırparak yan tarafını dürttüm. Artık boş yuvalar olduğumuz için, aramızdaki yaş farkıyla ilgili olarak onunla alay etmek, damarına basmanın kesin bir yolu haline gelmişti... kaçınılmaz olarak bana fiziksel olarak ne kadar formda olduğunu kanıtladığında çok tatmin edici sonuçlar doğuracaktı.

Kolunu sandalyemin arkasından geçirerek beni yanına çekti ve uyardı: "Eğer otel yan odalara birini yerleştirirse, bu gece gürültü şikayeti almamak için bir yastığa bağlamak zorunda kalacaksın."

Omurgamdan aşağı şehvetli bir ürperti yayıldı ve derin kıkırdaması Deacon'ın fark ettiğini anlamamı sağladı. Konu ben olduğumda kocam hiçbir şeyi kaçırmazdı. Yanaklarım ısınırken başımı eğerek, "Etrafımız binlerce insanla çevriliyken beni tahrik etme," diye fısıldadım.

"Her zaman, her yerde." Koltuğunda kıpırdandı ve gözlerim pantolonundaki büyük şişkinliğe kaydı. "Sen her zaman benimsin, bebeğim."

"Buna tam olarak itiraz edemem, değil mi?" Parmağımı mavili elbisesinin kolunda gezdirerek mırıldandım. "Özellikle de seni üniformalı görmeyeli bu kadar uzun zaman olmuşken."

Gazilerin üniformalarını ne zaman giyebileceklerini belirleyen kurallar belliydi ve Deacon Donanma'dan emekli olduğunda en çok özlediğim şeylerden biri de buydu. Çiftlikte çalışırken kovboy şapkası, kot pantolon ve terli bir gömlekle ne kadar seksiyse, üniformasıyla daha da seksiydi. Bunu o da çok iyi biliyordu. "Beni daha sonra soymak için acele etme."

"Mm-hmm," diye mırıldandım, bölükler tatbikat güvertesine doğru yürümeye başlarken elini sıktım. Kalabalığın içinde oğlumu aramak için yüzleri taradım. Bir çift dürbün getirmiştım ama Deacon ilk gelen biz olmamamıza rağmen bir şekilde bize ön sıralardan bir yer ayarladığı için kullanmama gerek kalmamıştı. Emekli bir deniz komandosu olmanın avantajları vardı.

Önce Sage'i fark etti. "İşte bizim oğlan, orta sıradaki ilk denizci."

"Üniforma içinde çok farklı görünüyor. Büyümüş de küçülmüş." Titreyen parmaklarımı dudaklarıma bastırırken gözlerimden yaşlar süzüldü.

Deacon beni yatıştırmak için parmaklarını enseme gezdirmeden önce beni sıktı. "Görünüşe göre gittiğinden daha da formda. Fazladan antrenman yapması konusundaki tavsiyemi dikkate almış olmalı. PST puanı boru hattında bırakacağı ilk izlenim olacak."

Ona gülümsemek için başımı arkaya yatırdım. "Eminim öyledir. Fiziksel tarama testini geçmesinin ve SEAL challenge sözleşmesiyle birlikte paketini almasının nedeni sensin. Gemiyle yola çıkmadan önce onu en iyi duruma sen getirdin."

"Hayır, bebeğim. Hepsi Sage'in işiydi." Oğlumuzu gururlu bir gülümsemeyle bakarken başını salladı. "Bütün zor işleri o yaptı."

Sage'in işe alım sürecinde yaptığı tüm koşuları, yüzmeleri ve antrenmanları hatırlayarak başımı salladım. "Ve bunun karşılığını aldı."

"Aynen öyle."

Yıllar boyunca pek çok askeri etkinliğe katılmıştım ama bu seferki beni her zamankinden daha çok etkiledi. Kocamın ülkemizi güvende tutmak için yaptığı fedakârlıklarla gurur duyuyordum ama oğlumun da aynı şeyi yapacağını bilmek

buruktu çünkü önümüzdeki yıllarda karşılaşacağı zorlukları biliyordum. Ama bunun Sage için ne kadar önemli olduğunu bilmek beni onun adına da çok mutlu etti.

Yaklaşık bir milyon fotoğraf çektim ve birkaçını Prue'ya mesaj attım. Katılamayacağı için hayal kırıklığına uğramış ve mümkün olduğunca çok göndermem için bana yalvarmıştı. Mezun olan on iki bölüm olduğu için Sage sadece üç bilet alabilmişti ve ücretli izni sınırlı olduğu için Kohen olmadan uçmak istememişti.

Mezuniyet töreni yaklaşık bir saat sonra sona erdiğinde ayağa fırladım. "Hadi, Sage'i bulmak istiyorum."

"Burada beklesek daha iyi olur." Beni kucağına çekti. "Oğlumuz bizi nerede bulacağını biliyor."

"Peki," diye . "Ama uzun süre beklemeyeceğim."

"Çok sabırsızsın," diye alay ederek başparmağını kalçama vurdu.

Neyse ki, yaklaşık beş dakika sonra Sage bize doğru geldi. Deacon'ın kucağından atlayarak kollarımı oğlumun kaslı vücuduna doladım. "Seninle gurur duyuyorum, tatlım."

"Teşekkürler anne." Beni ayaklarımdan kaldırarak etrafımda döndürdü ve babası homurdandığında güldü. Beni tekrar yere bırakıp yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra Deacon'a gülümsedi. "Başardım baba. Kıçımı yırttım ve PST puanımı 620'ye kadar düşürdüm. Budweiser'ımı hak edeceğim, tıpkı senin yaptığın gibi."

"Öyle olduğunu biliyorum." Kocam elini Sage'in boynuna doladı ve onu kucaklamak için kendine çekti. "Senden bir an bile şüphe etmedim oğlum."

Kade'in hikayesi bir sonraki [Subay Tarafından Sahiplenilen](#)'de!

Grace & Hudson'ı merak mı ediyorsunuz? Onların hikayesi [One Love](#)'da mevcut!

Bir sonraki Black Ops kitabını beklerken mi istiyorsunuz? [Gümüş Azizler MC serimize](#) dalın!romantizmle karışık biraz aksiyon içeren başka bir hikaye

Yaklaşan yayınlarımız ve ARC fırsatlarımızla ilgili haberleri kaçırmak istemiyorsanız Facebook'ta [Fiona's Smutaholics](#)'te bize katılın.

YAZAR HAKKINDA

Elle Christensen ve Rochelle Paige'den oluşan yazar ikilisi, Fiona Davenport adıyla bir araya gelerek size alfa erkeklerle dolu seksi, anlık aşk hikâyeleri sunuyor. Sonsuza dek mutlu son garantili hızlı kirli bir okuma istiyorsanız, Fiona Davenport'a bir şans verin!

Fiona'nın gelecek albümleri hakkındaki tüm STEAMY haberleri için... [bültenimize](#) kaydolun!

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

